

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 17. jūlijā*

Digitālie pakalpojumi – Regula (ES) 2022/1925 – Vārtziņa statusa noteikšana –
Tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums – Regulas 2022/1925 3. panta 1., 2. un 5. punkts –
Prasības – Pieņēmumi – Pieņēmumu atspēkošana – Tiesības uz aizstāvību –
Vienlīdzīga attieksme

Lietā T-1077/23

Bytedance Ltd, Džordžtauna (Kaimanu salas), ko pārstāv *E. Batchelor*, *N. Baeten* un *M. Frese*,
advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *O. Gariazzo*, *M. Mataija*, *I. Rogalski* un *C. Sjödin*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *A. Kornezovs* [*A. Kornezov*] (referents), tiesneši *G. De Bāre* [*G. De Baere*], *D. Petrliks* [*D. Petrlik*], *K. Kečmārs* [*K. Kecsmár*] un *S. Kingstone* [*S. Kingston*],

sekretārs: *A. Margelis* [*A. Marghelis*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

- pieteikumu par paātrinātu tiesvedību, ko prasītāja iesniedza 2023. gada 16. novembrī, kā arī prasības pieteikuma saīsināto versiju, kurā tā atsauc dažus pamatus gadījumā, ja pieteikums par paātrinātu tiesvedību tiktu apmierināts,
- Vispārējās tiesas 2023. gada 8. decembra lēmumu, ar kuru apmierināts pieteikums par paātrinātu tiesvedību,
- 2024. gada 9. februāra rīkojumu *Bytedance/Komisija* (T-1077/23 R, nav publicēts, EU:T:2024:94), ar kuru noraidīts pieteikums par pagaidu noregulējumu,

* Tiesvedības valoda – angļu.

– Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdotos rakstveida jautājumus un viņu atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2024. gada 16. februārī,

pēc 2024. gada 29. aprīļa tiesas sēdes,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Bytedance Ltd* lūdz atcelt Komisijas 2023. gada 5. septembra Lēmumu C(2023) 6102 final, ar ko *Bytedance* nosaka vērtziņa statusu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/1925 (2022. gada 14. septembris) par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē un ar ko groza Direktīvas (ES) 2019/1937 un (ES) 2020/1828 (Digitālo tirgu akts) (OV 2022, L 265, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “DTA”) 3. pantu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Prasītāja, kas dibināta Ķīnā 2012. gadā saskaņā ar Kaimanu salu tiesību aktiem, kopā ar uzņēmumiem, kurus tā tieši vai netieši kontrolē (turpmāk tekstā kopā – “*ByteDance*”), it īpaši pārvalda digitālo platformu *TikTok*.
- 3 Digitālā platforma *TikTok*, kas pašreizējā versijā Eiropas Savienībā sākusi darboties 2018. gada augustā, ļauj tās lietotājiem meklēt, skatīties un izplatīt video, kā arī mijiedarboties, sazināties un kopīgot saturu ar citiem lietotājiem.
- 4 2023. gada 3. jūlijā prasītāja iesniedza Eiropas Komisijai paziņojumu saskaņā ar DTA 3. panta 3. punkta pirmo daļu (turpmāk tekstā – “paziņojums”), kurā tā vispirms norādīja, ka *TikTok* ir video koplietošanas platforma DTA 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta un 8. punkta izpratnē; pēc tam, ka DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās robežvērtības nav sasniegtas, tādēļ nevar uzskatīt, ka *ByteDance* atbilst DTA 3. panta 1. punkta prasībām, lai tai noteiktu vērtziņa statusu, un visbeidzot, ka DTA 3. panta 2. punktā izklāstītie pieņēmumi, lai uzņēmumam noteiktu vērtziņa statusu, katrā ziņā ir atspēkoti, pamatojoties uz argumentiem un pierādījumiem, kurus tā iesniegusi saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu.
- 5 2023. gada 26. jūlija vēstulē Komisija informēja prasītāju par savu provizorisko atzinumu, kas attiecas, pirmkārt, uz vērtziņa statusa noteikšanu *ByteDance* saskaņā ar DTA 3. panta 4. punktu un, otrkārt, uz *TikTok* kvalificēšanu par tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu, kurš var būt svarīga vārteja (turpmāk tekstā – “svarīga vārteja”), kas ļauj komerciālajiem lietotājiem sasniegt galalietotājus DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (turpmāk tekstā – “provizoriskais atzinums”).
- 6 Ar 2023. gada 2. augusta vēstuli prasītāja sniedza atbildi uz provizorisko atzinumu.
- 7 2023. gada 5. septembrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 8 Apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, pirmkārt, ka *TikTok* ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums DTA 2. panta 7. punkta izpratnē un tādējādi tas ir platformas pamatpakalpojums (turpmāk tekstā – “PPP”) DTA 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

- 9 Otrkārt, Komisija norādīja, ka *ByteDance* attiecībā uz *TikTok* ir sasniegusi DTA 3. panta 2. punktā noteiktās robežvērtības, kas ļauj pieņemt, ka DTA 3. panta 1. punkta prasības par vārtziņa statusa noteikšanu ir izpildītas.
- 10 Treškārt, Komisija uzskatīja, ka argumenti, kurus prasītāja ir iesniegusi saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu minētos pieņēmumus. Tādējādi atbilstoši DTA 3. panta 5. punkta otrajai daļai tā noraidīja šos argumentus, nesākot tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.
- 11 Apstrīdētā lēmuma rezolūīvās daļas 1. un 2. pants ir formulēts šādi:

“1. pants

ByteDance tiek noteikts vārtziņa statuss saskaņā ar [DTA] 3. pantu.

2. pants

ByteDance [PPP] ir [svarīga vārteja] [DTA] 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē:

a) *ByteDance* tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums *TikTok*.”

II. Lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 13 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

- 14 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz DTA 3. panta 1. un 5. punkta pārkāpumu, otrais – uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un trešais – uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

A. Par pirmo pamatu – DTA 3. panta 1. un 5. punkta pārkāpumu

- 15 Pirmajā pamatā ir piecas daļas, no kurām pirmā daļa attiecas uz to, ka, novērtējot argumentus, kas iesniegti DTA 3. panta 2. punktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumam, Komisija esot piemērojusi kļūdainu juridisku kritēriju, otrā līdz ceturtā daļa – uz to, ka Komisija esot pārkāpusi DTA 3. panta 1. un 5. punktu, noraidot argumentus, kuri iesniegti, lai attiecīgi atspēkotu pieņēmumu, ka

ByteDance ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu, pieņēmumu, ka *TikTok* bija svarīga vārteja, un pieņēmumu, ka *ByteDance* ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis, un piektā daļa – uz to, ka Komisija esot pārkāpusi DTA 3. panta 1. un 5. punktu, jo tā neesot visaptveroši izvērtējusi iesniegtos pierādījumus.

- 16 Pirms šo dažādo pirmā pamata daļu izskatīšanas jāatgādina, pirmkārt, DTA sagatavošanas vēsture un tās normatīvais saturs un, otrkārt, apstrīdētā lēmuma neapstrīdētie būtiskie aspekti.

1. Par DTA sagatavošanas vēsturi un normatīvo saturu

- 17 Mūsdienās digitālajiem pakalpojumiem kopumā un jo īpaši tiešsaistes platformām ir arvien lielāka nozīme ekonomikā, jo tie dod iespēju uzņēmumiem sasniegt lietotājus visā Savienībā, atvieglo pārrobežu tirdzniecību un paver liela skaita uzņēmumu Savienībā pilnīgi jaunas uzņēmējdarbības iespējas patērētāju labā Savienībā, kā tas būtībā izriet no DTA 1. apsvēruma.
- 18 Tomēr, kā Savienības likumdevējs ir uzsvēris DTA 2. apsvērumā, dažiem digitālajiem pakalpojumiem, ko dēvē par PPP, bieži vien ir tādas iezīmes kā ārkārtīgi lieli apjomradīti ietaupījumi, ļoti spēcīgs tīkla efekts, spēja savienot daudzus komerciālos lietotājus ar daudziem galalietotājiem šo pakalpojumu daudzveidības dēļ, spēja nodrošināt ievērojamu atkarības pakāpi gan komerciālajiem lietotājiem, gan galalietotājiem, piesaistes efekts, tas, ka galalietotājiem vienam un tam pašam mērķim netiek sniegta daudzviesošā [multi-homing] iespēja, vertikālā integrācija un uz datiem balstītas priekšrocības, kas apvienojumā ar to uzņēmumu negodīgu praksi, kuri sniedz šos PPP, var būtiski apdraudēt sāncensību PPP jomā, kā arī ietekmēt komercattiecību godīgumu starp uzņēmumiem, kas sniedz šādus pakalpojumus, un to komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem. Tas savukārt var izraisīt komerciālo lietotāju un galalietotāju izvēles iespēju strauju un, iespējams, tālejošu samazinājumu, un tādējādi šo pakalpojumu sniedzējam var tikt piešķirts vērtziņa statuss.
- 19 Šajā ziņā Savienības likumdevējs ir norādījis, ka tirgus procesi bieži vien nespēj nodrošināt taisnīgu ekonomisko iznākumu PPP jomā un ka spēkā esošie Savienības tiesību akti neļauj apmierinoši novērst iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar dažām PPP iezīmēm. It īpaši, lai gan LESD 101. un 102. pantu joprojām piemēro attiecībā uz vērtziņu rīcību, tomēr šo normu piemērošanas joma attiecas tikai uz noteiktiem tirgus ietekmes gadījumiem, piemēram, dominējošu stāvokli konkrētos tirgos un pretkonkurences darbības gadījumiem to izpilde notiek *ex post* un katrā atsevišķā gadījumā ir jāveic plaša un bieži vien ļoti sarežģītu faktoru izpēte. Turklāt minētais likumdevējs ir konstatējis, ka spēkā esošie Savienības tiesību akti nerisina vai pilnvērtīgi nerisina problēmas, kas saistītas ar iekšējā tirgus efektīvu darbību un ko izraisa tādu vērtziņu rīcība, kuri ne vienmēr ir dominējoši konkurences tiesību nozīmē (šajā nozīmē skat. DTA 5. apsvērumu). Tāpat ir uzsvērts, ka ar DTA īsteno mērķi, kas papildina, bet tomēr atšķiras no mērķa aizsargāt netraucētu konkurenci jebkurā attiecīgajā tirgū, kā noteikts konkurences tiesību aktos, proti, regulas mērķis ir nodrošināt, ka tirgi, kuros darbojas vērtziņi, ir sāncensīgi un godīgi un saglabā šīs iezīmes neatkarīgi no tā, kāda ir konkrētā vērtziņa, uz kuru attiecas DTA, faktiskā, iespējamā vai paredzamā ietekme uz konkurenci konkrētajā tirgū (šajā nozīmē skat. DTA 11. apsvērumu).
- 20 Turklāt Savienības likumdevējs ir norādījis, ka, lai risinātu jautājumu par negodīgu praksi un sāncensību digitālo pakalpojumu jomā vai vismaz attiecībā uz dažiem no tiem, jau ir pieņemti vai ierosināti vairāki reglamentējošie risinājumi valstu līmenī, un tas ir radījis atšķirīgus reglamentējošus risinājumus, kas izraisa iekšējā tirgus sadrumstalotību, un tas savukārt palielina atbilstības nodrošināšanas izmaksu pieauguma risku atšķirīgu valstu reglamentējošo prasību dēļ (šajā nozīmē skat. DTA 6. apsvērumu).

- 21 Šajos apstākļos Savienības likumdevējs nolēma pieņemt DTA, lai it īpaši veicinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, paredzot noteikumus, kas nodrošina sāncensību un godīgumu tirgiem digitālajā nozarē vispār un konkrēti – komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem, kas izmanto vārtziņu sniegtos PPP (šajā nozīmē skat. DTA 7. apsvērumu un 1. panta 1. punktu).
- 22 Mērķis nodrošināt tirgu sāncensību digitālajā nozarē, kā izriet no DTA 32. un 33. apsvēruma, ir saistīts ar uzņēmumu spēju efektīvi pārvarēt šķēršļus ienākšanai tirgū un darbības paplašināšanai un mest izaicinājumu vārtzinim attiecībā uz tā produktu un pakalpojumu priekšrocībām. Mērķis nodrošināt minēto tirgu taisnīgumu nozīmē novērst nelīdzsvarotību attiecībā uz komerciālo lietotāju tiesībām un pienākumiem, kad vārtzinis gūst nesamērīgu priekšrocību, precizējot, ka, ņemot vērā to vārtejas stāvokli un augstāku spēju aizstāvēt savas intereses, ir iespējams, ka vārtziņi iesaistās rīcībā, kas neļauj citiem pilnībā gūt labumu no saviem ieguldījumiem, un vienpusēji nosaka nelīdzsvarotus nosacījumus savu PPP vai tādu pakalpojumu izmantošanai, kurus sniedz kopā ar to PPP vai to atbalstam.
- 23 Šajā nolūkā DTA 3. panta 1. punkts paredz, ka uzņēmumam nosaka vārtziņa statusu, ja tas atbilst šādām trim kumulatīvajām prasībām:
- a) tam ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu;
 - b) tas sniedz PPP, kas ir svarīga vārteja, un
 - c) tam ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis savu darbību jomā vai ir paredzams, ka tuvākajā nākotnē tam būs šāds stāvoklis.
- 24 Saskaņā ar DTA 3. panta 2. punktu pieņem, ka uzņēmums atbilst attiecīgajām 1. punkta prasībām:
- a) attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktu, ja tas katrā no pēdējiem trīs finanšu gadiem ir sasniedzis gada Savienības apgrozījumu 7,5 miljardu EUR apmērā vai lielāku vai ja tā vidējā tirgus kapitalizācija vai tā ekvivalentā patiesā tirgus vērtība pēdējā finanšu gadā ir sasniegusi vismaz 75 miljardus EUR (turpmāk tekstā – “pasaules tirgus vērtības robežvērtība”) un ja tas sniedz to pašu PPP vismaz trīs dalībvalstīs;
 - b) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktu, ja tas sniedz PPP, kam pēdējā finanšu gadā katru mēnesi ir bijuši vismaz 45 miljoni aktīvu galalietotāju (turpmāk tekstā – “galalietotāji”), kas ir iedibināti vai atrodas Savienībā, un gadā ir bijuši vismaz 10 000 aktīvu komerciālo lietotāju (turpmāk tekstā – “komerciālie lietotāji”), kuri ir iedibināti Savienībā un kuri ir noteikti un aprēķināti saskaņā ar pielikumā izklāstīto metodiku un rādītājiem;
 - c) attiecībā uz 1. punkta c) apakšpunktu, ja katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem ir sasniegtas šā punkta b) apakšpunktā norādītās robežvērtības.
- 25 DTA 3. panta 5. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka uzņēmums, kas sniedz PPP, kopā ar paziņojumu atbilstoši DTA 3. panta 3. punkta pirmajai daļai var iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā – lai gan tas atbilst visām 2. punktā noteiktajām robežvērtībām, ņemot vērā apstākļus, kādos darbojas attiecīgais PPP, – tas neatbilst 1. punktā minētajām prasībām.

- 26 Saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta otro un trešo daļu, ja Komisija uzskata, ka argumenti, ko atbilstoši pirmajai daļai iesniedzis uzņēmums, kas sniedz PPP, nav pietiekami pamatoti, jo tie acīmredzami neliek apšaubīt šā panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, tā 4. punktā minētajā termiņā var noraidīt minētos argumentus, neveicot tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.
- 27 Savukārt, ja uzņēmums, kas sniedz PPP, iesniedz šādus pietiekami pamatotus argumentus, kuri acīmredzami liek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, Komisija šajā pašā termiņā var uzsākt tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.
- 28 Visbeidzot jānorāda, ka DTA paredz mērķtiecīgu saskaņotu juridisko pienākumu kopumu, kas uzņēmumiem, kuriem noteikts vārtziņu statuss, jāievēro attiecībā uz katru no PPP, kas minēti attiecīgajā lēmumā par šāda statusa noteikšanu. Šie pienākumi attiecas uz konkrētu praksi, kuru uzskata par tādu, kas mazina sāncensību vai ir negodīga vai ko raksturo šie abi aspekti, ja ņem vērā digitālās nozares iezīmes, un kam ir īpaši negatīva tieša ietekme uz komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem (šajā nozīmē skat. DTA 31. apsvērumu).

2. Par apstrīdētā lēmuma neapšaubītiem aspektiem

- 29 Pirmām kārtām, prasītāja šajā tiesvedībā neapstrīd, ka *TikTok* ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums DTA 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 7. punkta izpratnē un nevis video koplietošanas platformas pakalpojums DTA 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta un 8. punkta izpratnē, kā konstatēts apstrīdētajā lēmumā.
- 30 Otrām kārtām, prasītāja neapstrīd, ka DTA 3. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā noteiktās robežvērtības bija sasniegtas un ka tādējādi tika pieņemts, ka *ByteDance* atbilst attiecīgajām DTA 3. panta 1. punkta prasībām, lai tai noteiktu vārtziņa statusu.
- 31 It īpaši, pirmkārt, prasītāja neapšaubā ne konstatējumu apstrīdētajā lēmumā, ka *ByteDance* pasaules tirgus vērtība, kas novērtēta [> 75] miljardu EUR¹ apmērā pēdējā finanšu gadā, pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pasaules tirgus vērtības robežvērtību, ne arī to, ka *TikTok* bija pieejama visās Savienības dalībvalstīs un tādējādi šajā tiesību normā paredzētā prasība, ka attiecīgais PPP ir jāsniedz vismaz trīs dalībvalstīs, arī bija izpildīta, līdz ar to varēja pieņemt, ka *ByteDance* ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 32 Otrkārt, prasītāja neapstrīd, ka tika sasniegtas arī DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās robežvērtības, proti, vismaz 45 miljoni galalietotāju un vismaz 10 000 komerciālo lietotāju, tādējādi varēja pieņemt, ka *TikTok* ir svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Proti, no apstrīdētā lēmuma izriet, ka 2022. gadā *TikTok* bija 125 miljoni galalietotāju un [$> 10\,000$] komerciālo lietotāju.
- 33 Treškārt, prasītāja neapstrīd arī to, ka DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības bija sasniegtas katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem un ka līdz ar to saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu varēja pieņemt, ka *ByteDance* ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis savu darbību jomā vai ir paredzams, ka tuvākajā nākotnē tai būs šāds stāvoklis DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Proti, no apstrīdētā lēmuma izriet, ka 2020., 2021. un

¹ Konfidenciālie dati ir aizklāti.

2022. gadā *TikTok* bija attiecīgi [> 45], [> 45] un 125 miljoni galalietotāju un, piesardzīgi vērtējot, vismaz [$> 10\,000$], [$> 10\,000$] un [$> 10\,000$] komerciālo lietotāju, kas pārsniedz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās robežvērtības.

- 34 Savukārt lietas dalībnieki nav vienprātis par to, vai Komisija, nepieļaudama kļūdu, varēja uzskatīt, ka prasītājas saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu iesniegtie argumenti nebija pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus attiecībā uz *TikTok*.
- 35 Prasības pirmā pamata dažādās daļas ir jāizvērtē šo apsvērumu gaismā.

3. Par juridisko kritēriju, ko Komisija piemēroja, izskatot pieņēmumu atspēkošanai iesniegtos argumentus (pirmā pamata pirmā daļa)

- 36 Prasītāja būtībā apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā, izskatot argumentus un pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, Komisija esot piemērojusi kļūdainu juridisku kritēriju. Ar pirmo iebildumu tā pārmet Komisijai dažu “kvalitatīvu” argumentu un pierādījumu noraidīšanu un ar otro iebildumu – to, ka tā esot noteikusi pārāk augstu pierādījumu līmeni, pieprasot “pārlicinošus” pierādījumus.

a) Par to argumentu un pierādījumu veidu, kurus var iesniegt, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Prasītāja apgalvo – kā tā precizēja tiesas sēdē –, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 161. punktā esot nepamatoti noraidījusi dažus “kvalitatīvus” argumentus un pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus. Tās ieskatā interpretācija, ko Komisija sniegusi DTA 23. apsvērumam, uz kura pamata tā noraidīja minētos argumentus un pierādījumus, saskaņā ar ko jebkādi pierādījumi, kuri nav minēti šajā apsvērumā, ir izslēgti, esot pretrunā gan šī apsvēruma formulējumam, gan DTA 3. panta 5. punkta pirmajai daļai, atbilstoši kurai vārtziņa statusa noteikšanai ir jāatbilst šī panta 1. punktā minētajām prasībām, ņemot vērā “apstākļus, kādos darbojas attiecīgais [PPP]”. Proti, attiecīgajā apsvērumā esot izslēgti tikai ekonomiski pamatojumi, kuru mērķis ir iekļauties tirgus definīcijā vai pierādīt efektivitāti. Savukārt neesot izslēgti “kvalitatīvi” pierādījumi, kas ir tieši saistīti ar minēto pieņēmumu, saskaņā ar kuru kvantitatīvās robežvērtības apliecina vārtziņa statusu, atspēkošanu. Tomēr būtu lieki atzīt tikai kvantitatīvus pierādījumus, lai atspēkotu arī kvantitatīvas robežvērtības, kas ir šo pieņēmumu pamatā.
- 38 Komisija piekrīt prasītājai, ka DTA 23. apsvērumu nevar interpretēt tādējādi, ka tas izslēdz “kvalitatīvus” argumentus un pierādījumus, ja tie ir tieši saistīti ar kvantitatīvajām robežvērtībām, uz kurām ir balstīti DTA 3. panta 2. punktā paredzētie pieņēmumi, un ka pierādījumi, ko var ņemt vērā, šajā apsvērumā ir minēti kā piemēri. Tomēr tā norāda, ka apstrīdētajā lēmumā tā nenoraidīja kā neatbilstošus prasītājas iesniegtos “kvalitatīvos” argumentus vai pierādījumus, bet izvērtēja tos tāpat kā prasītājas iesniegtos “kvantitatīvos” argumentus un pierādījumus, ciktāl tie ir tieši saistīti ar šiem pieņēmumiem. Pēc tās domām, vienīgie argumenti, kas tika izslēgti, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar kvantitatīvajām robežvērtībām, uz kurām ir balstīti minētie pieņēmumi, ir tā sauktie prasītājas “papildu” argumenti, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 161. punkta.

2) *Vispārējās tiesas vērtējums*

- 39 Vispirms jānorāda, ka, lietojot pirmajā iebildumā izteicienu “kvalitatīvi” argumenti un pierādījumi”, prasītāja atsauca uz argumentiem un pierādījumiem, kurus tā iesniedza administratīvā procesa laikā, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, un kuri nebija izteikti skaitļos.
- 40 Šajā ziņā jānorāda, ka var būt grūti, pat neiespējami, nošķirt “kvantitatīvus” un “kvalitatīvus” argumentus vai pierādījumus. Proti, “kvalitatīvs” arguments bieži vien tiek pamatots ar skaitļos izteiktiem datiem. Tādējādi to nošķiršana un tikai kvantitatīvā elementa nozīmes atzīšana varētu šķist mākslīga, lai gan tā mērķis ir pamatot kvalitatīva rakstura argumentu.
- 41 Pēc šī precizējuma jānorāda, ka DTA 3. panta 1. punktā noteiktās prasības vārtziņa statusa noteikšanai nav izteiktas skaitļos. Tādējādi, lai noteiktu šo statusu, attiecīgajam uzņēmumam jābūt būtiskai ietekmei uz iekšējo tirgu, jāsniedz PPP, kas ir svarīga vārteja, un jābūt ietekmīgam un noturīgam stāvoklim savu darbību jomā vai ir paredzams, ka tuvākajā nākotnē tam būs šāds stāvoklis.
- 42 DTA 3. panta 2. punktā noteiktās robežvērtības, kas ļauj pieņemt, ka šī panta 1. punktā paredzētās prasības ir izpildītas, būtībā ir kvantitatīvas.
- 43 Tomēr tie ir atspēkojami pieņēmumi. Proti, saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo un otro daļu attiecīgais uzņēmums var iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā – lai gan tas atbilst visām 2. punktā noteiktajām robežvērtībām, ņemot vērā apstākļus, kādos darbojas attiecīgais PPP, tas neatbilst šī panta 1. punktā minētajām prasībām. Ja šie argumenti nav pietiekami pamatoti, jo tie acīmredzami neliek apšaubīt izklāstītos pieņēmumus, Komisija var tos noraidīt, nesākot tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.
- 44 Tādējādi DTA 3. panta 5. punkta formulējumā nekas neļauj Komisijai kā neatbilstošus uzreiz izslēgt uzņēmuma iesniegtos argumentus vai pierādījumus, pamatojoties uz to, ka tie nav izteikti skaitļos.
- 45 Šajā ziņā DTA 23. apsvērumā citastarp ir precizēts, ka, “novērtējot [saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu] iesniegtos pierādījumus un argumentus, Komisijai būtu jāņem vērā tikai tie elementi, kas tieši saistās ar kvantitatīvajiem kritērijiem, proti, uzņēmuma, kas sniedz [PPP] iekšējā tirgū, ietekme uz iekšējo tirgu, kura sniedzas tālāk par ieņēmumiem vai tirgus kapitalizāciju, piemēram, tā lielums absolūtā izteiksmē un to dalībvalstu skaits, kurās šis uzņēmums darbojas; tas, cik lielā mērā faktisko komerciālo lietotāju un galalietotāju skaits pārsniedz robežvērtības un cik svarīgs ir uzņēmuma [PPP], ņemot vērā attiecīgā [PPP] darbību vispārējo mērogu; un tas, cik gadus robežvērtības ir sasniegta”. Turklāt saskaņā ar šo pašu apsvērumu “būtu jāatsakās no jebkāda ekonomiskā pamatojuma, kura mērķis ir iekļauties tirgus definīcijā vai pierādīt efektivitāti, kas izriet no tā uzņēmuma īpaša rīcības veida, kas sniedz [PPP], jo tas neattiecas uz vārtziņa statusa piešķiršanu”.
- 46 No DTA 23. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir nolēmis skaidri izslēgt kā neatbilstošus tikai tos argumentus vai pierādījumus, kas ir balstīti uz ekonomisko pamatojumu, kura mērķis ir iekļauties tirgus definīcijā vai pierādīt efektivitāti.

- 47 Tāpat no DTA 23. apsvērums izriet, ka jāņem vērā tikai tie elementi, kas “tieši saistās ar kvantitatīvajiem kritērijiem”, precizējot, ka jēdziens “kvantitatīvie kritēriji” attiecas uz DTA 3. panta 2. punktā noteiktajām kvantitatīvajām robežvērtībām. Šī prasība par tiešu saikni tomēr nenozīmē, ka arguments vai pierādījums *a priori* būtu jāizslēdz kā neatbilstošs tikai tā iemesla dēļ, ka tas nav izteikts skaitļos. Proti, šāds arguments vai pierādījums atkarībā no apstākļiem var būt tieši saistīts ar šīm kvantitatīvajām robežvērtībām, tāpēc tas ir jāņem vērā, novērtējot argumentus un pierādījumus, kas iesniegti, lai atspēkotu šajā tiesību normā paredzētos pieņēmumus. Savukārt kvantitatīva rakstura arguments vai pierādījums atkarībā no apstākļiem var nebūt tieši saistīts ar minētajām kvantitatīvajām robežvērtībām, līdz ar to tas nebūtu jāņem vērā, veicot šo pārbaudi.
- 48 No tā izriet, ka DTA 23. apsvērums *a priori* neizslēdz kā neatbilstošus argumentus vai pierādījumus, kas nav izteikti skaitļos, ja tie ir tieši saistīti ar vienu vai vairākiem DTA 3. panta 2. punktā paredzētajiem pieņēmumiem, kuri izpaužas kā kvantitatīvās robežvērtības.
- 49 Tāpat jāprecizē, ka DTA 23. apsvērumā minētais to elementu saraksts, kurus var ņemt vērā, nav izsmeļošs.
- 50 Lai gan attiecīgo sarakstu ievada vārds “proti”, daži no šajā sarakstā ietvertajiem elementiem turpinājumā ir izskaidroti, minot “piemērus” (“piemēram”). Turklāt vienīgais elements, kas DTA 23. apsvērumā ir minēts saistībā ar DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumu, ir tas, “cik gadus robežvērtības [attiecībā uz komerciālo lietotāju un galalietotāju skaitu]” ir sasniegtas”. Šis elements būtībā pārklājas ar robežvērtību, kas ir šī paša pieņēmuma pamatā. Tādējādi, ja šis elements būtu vienīgais pieņemamais elements, lai atspēkotu minēto pieņēmumu, tas *de facto* kļūtu neatspēkojams, kas būtu pretrunā DTA 3. panta 5. punktam. Turklāt šajā pantā arī nav iekļauts izsmeļošs šajā nolūkā iesniedzamo elementu saraksts, bet tajā ir vienīgi atsauce uz “apstākļ[iem], kādos darbojas attiecīgais [PPP]”.
- 51 Tātad jāsecina, ka DTA 3. panta 5. punkts, lasot to kopsakarā ar DTA 23. apsvērumu, jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj attiecīgajam uzņēmumam iesniegt argumentus un pierādījumus, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, neatkarīgi no tā, vai tie ir izteikti skaitļos, ja vien tie ir tieši saistīti ar vienu vai vairākiem no šiem pieņēmumiem.
- 52 Izskatāmajā lietā, kā tiesas sēdē precizēja prasītāja, tā pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 161. punktā tā esot noraidījusi prasītājas “papildu” argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar DTA 3. panta 2. punktā noteiktajām kvantitatīvajām robežvērtībām.
- 53 Savukārt Komisija apstiprināja, ka apstrīdētajā lēmumā tā uzskatīja, ka visi argumenti un pierādījumi, kurus prasītāja bija iesniegusi DTA 3. panta 2. punktā izklāstīto pieņēmumu, tostarp “kvalitatīva” pieņēmuma, atspēkojumam, bija tieši saistīti ar minētajiem pieņēmumiem, bet tika noraidīti citu iemeslu dēļ, izņemot prasītājas “papildu” argumentus, kurus tā noraidīja apstrīdētā lēmuma 161. punktā, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar minētajiem pieņēmumiem.
- 54 Šajā ziņā jākonstatē, ka Komisija izskatīja prasītājas “papildu” argumentus tikai pēc tam, kad tā bija pārbaudījusi argumentus un pierādījumus, kurus prasītāja bija iesniegusi, lai atspēkotu katru no DTA 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņēmumiem.

- 55 Šajos apstākļos jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaudama kļūdu, varēja noraidīt prasītājas iesniegtos “papildu” argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar minētajiem pieņēmumiem, ievērojot secību, kādā tie ir aplūkoti apstrīdētajā lēmumā. Tādējādi šis jautājums tiks izskatīts pēc tam, kad būs novērtēti tās argumenti par minētās regulas 3. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītajiem pieņēmumiem.
- 56 No tā izriet, ka pirmā pamata pirmās daļas pirmā iebilduma novērtējuma rezultāts būs atkarīgs no to prasītājas argumentu pamatotības, kuri attiecas uz apstrīdētā lēmuma 161. punktu un kuri tiks izskatīti šā sprieduma 321.–328. punktā.

b) Par prasīto pierādījumu līmeni, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 126. punktā tā esot noteikusi augstāku pierādījumu līmeni par DTA 3. panta 5. punktā prasīto, uzskatot, ka prasītājai jāiesniedz “pārlicinoši” pierādījumi, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu. Citos šajā jomā pieņemtajos lēmumos Komisija ir nošķirusi argumentus, kas acīmredzami liek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus un pamato tirgus izpētes uzsākšanu, no vienas puses, un argumentus, kuri “pilnīgi un nepārprotami” pierāda, ka DTA 3. panta 1. punktā noteiktās prasības nav izpildītas, no otras puses. Visbeidzot tā norāda, ka, lai uzsāktu tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu, “šaubām” vai “*prima facie*” netiešajiem pierādījumiem tam, vai attiecīgais uzņēmums atbilst minētajām prasībām, esot jābūt pietiekamiem.
- 58 Komisija apstrīd prasītājas argumentus. Tā apgalvo, ka ar apstrīdētā lēmuma 126. punktā ietverto apgalvojumu, saskaņā ar kuru attiecīgajam uzņēmumam ir jāiesniedz “pārlicinoši” pierādījumi, nav noteikts augstāks pierādījumu līmenis par DTA paredzēto. Tā uzskata, ka tikai vārda “pārlicinoši” lietojums nenorāda uz piemēroto pierādījumu līmeni, jo neatkarīgi no šī līmeņa šim pierādījumam jābūt pārlicinošam, lai no tā izdarītu secinājumus. Tā būtībā piebilst, ka prasītājas minētajai nošķiršanai starp prasīto pierādījumu līmeni, lai uzsāktu tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu, un pierādījumu līmeni, kas nepieciešams, lai atzītu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus par atspēkotiem, šajā lietā nav nozīmes, jo prasītājas argumenti neatbilst ne vienam, ne otram pierādījumu līmenim.

2) Vispārējās tiesas vērtējums

- 59 Saskaņā ar DTA 23. apsvērumu “[attiecīgajam] uzņēmumam būtu jāuzņemas pienākums sniegt pierādījumus, ka tam nav piemērojams pieņēmums, kas izriet no [šīs regulas 3. panta 2. punktā paredzēto] kvantitatīvo robežvērtību izpildes”.
- 60 Attiecībā uz prasīto pierādījumu līmeni, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, minētā panta 5. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka attiecīgais uzņēmums var iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā, lai gan tas atbilst visām šī panta 2. punktā noteiktajām robežvērtībām, tas neatbilst šī panta 1. punktā minētajām prasībām. Turklāt saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta otro un trešo daļu, ja Komisija uzskata, ka argumenti, kurus iesniedzis attiecīgais uzņēmums, nav pietiekami pamatoti, jo tie acīmredzami

neliek apšaubīt izklāstītos pieņēmumus, tā var tos noraidīt, nesākot tirgus izpēti, savukārt, ja minētais uzņēmums sniedz šādus pietiekami pamatotus argumentus, kuri acīmredzami liek apšaubīt izklāstītos pieņēmumus, Komisija var uzsākt šo izpēti.

- 61 Tādējādi pierādījumu līmeni, kas nepieciešams, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, ir noteicis Savienības likumdevējs pats, pieprasot attiecīgajam uzņēmumam, kuram ir pierādīšanas pienākums, iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, kuri acīmredzami liek apšaubīt šos pieņēmumus.
- 62 Izskatāmajā lietā prasītāja ir identificējusi tikai vienu apstrīdētā lēmuma punktu, kurā Komisija esot pieprasījusi augstāku pierādījumu līmeni nekā DTA 3. panta 5. punktā noteiktais, proti, tas ir minētā lēmuma 126. punkts. Tāpat jāatgādina, ka šajā punktā, pārbaudot DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumam iesniegtos argumentus, Komisija tostarp norādīja, ka attiecīgajam uzņēmumam ir jāsniedz “pārlicinoši pierādījumi”, kas pierāda, ka, pat ja attiecībā uz PPP tā ievērojami pārsniedza šajā tiesību normā noteiktās robežvērtības, šis PPP nav svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē un ka šī lēmuma 127.–154. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ prasītāja nav iesniegusi šādus pierādījumus.
- 63 Šajā ziņā, pirmkārt, jākonstatē, ka argumentus un pierādījumus, kurus prasītāja iesniedza, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, Komisija novērtēja apstrīdētā lēmuma 5.1.3.2.2. punktā. Minētā lēmuma 125. punktā tā norādīja, ka argumenti, kurus prasītāja bija iesniegusi saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, “nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu [DTA] 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu”. Turklāt, izskatījusi vairākus prasītājas izvirzītos argumentus un pierādījumus, tā norādīja, ka tie nevar būt pietiekami vai arī ir nepietiekami, lai “acīmredzami apšaubītu” šo pieņēmumu (skat. šī lēmuma 129., 134. un 143. punktu).
- 64 Tāpat savos secinājumos attiecībā uz DTA 3. panta 2. punktā paredzētajiem pieņēmumiem, kas izklāstīti apstrīdētā lēmuma 5.1.3.2.5. punktā, Komisija konstatēja, ka argumenti, kurus prasītāja ir iesniegusi saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, “nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu [DTA] 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus”, tāpēc tie jānoraida, nesākot tirgus izpēti atbilstoši DTA 3. panta 5. punkta otrajai daļai.
- 65 No tā izriet, ka, novērtējot argumentus un pierādījumus, kurus prasītāja bija iesniegusi, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, Komisija apstiprināja, ka tā piemēroja DTA 3. panta 5. punktā noteikto pierādījumu līmeni, kas aprakstīts šā sprieduma 60. punktā.
- 66 Tādējādi Komisija prasību iesniegt “pārlicinošus” pierādījumus, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, ir minējusi tikai vienu reizi apstrīdētā lēmuma 126. punktā, tāpēc tas ir atsevišķs gadījums. Turklāt, ja minētā atsauce, kā apgalvo prasītāja, būtu jāsaprot tādējādi, ka tai ir jāiesniedz pierādījumi, kas galīgi atspēko minēto pieņēmumu, šāda prasība neapšaubāmi neatbilstu DTA 3. panta 5. punktā noteiktajam pierādījumu līmenim. Tomēr šajā lietā apstrīdētajā lēmumā, lasot to kopumā, nekas neliecina, ka Komisija, lietojot vārdu “pārlicinoši”, vēlējas pieprasīt pierādījumus, kas galīgi atspēkotu šo pieņēmumu.

- 67 Katrā ziņā, izskatot pirmā pamata trešo daļu, tiks pārbaudīts, vai neatkarīgi no tā, kā Komisija apstrīdētā lēmuma 126. punktā aprakstīja prasīto pierādījumu līmeni, pierādījumu līmenis, ko tā faktiski piemēroja, novērtējot argumentus un pierādījumus, kurus prasītāja bija iesniegusi DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumam, atbilst DTA 3. panta 5. punktā prasītajam pierādījumu līmenim.
- 68 Otrkārt, jānoraida prasītājas arguments par to, ka citos lēmumos šajā jomā Komisija esot nošķīrusi argumentus, kas acīmredzami liek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus un pamato tirgus izpēti uzsākšanu, no vienas puses, un argumentus, kuri “pilnīgi un nepārprotami” pierāda, ka DTA 3. panta 1. punktā noteiktās prasības nav izpildītas, no otras puses; tas esot ļāvis Komisijai secināt, ka minētie pieņēmumi ir atspēkoti, nesākot tirgus izpēti. Proti, prasītāja neapgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir noraidījusi tās argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nevar “pilnīgi un nepārprotami” pierādīt, ka minētās prasības nav izpildītas, tāpēc ka tās argumentācija ir neefektīva. Turklāt jebkurā gadījumā jāatgādina, ka Komisijai jāveic katras lietas konkrēto apstākļu individuāls vērtējums, un tai nav saistoši agrākie lēmumi, kas attiecas uz citiem ekonomikas dalībniekiem vai citiem PPP (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 14. septembris, *SŽ – Tovorni promet/Komisija*, T-575/20, nav publicēts, EU:T:2022:551, 95. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Treškārt, prasītājas arguments, atbilstoši kuram DTA prasītais pierādījumu līmenis nozīmē pierādīt, ka pastāv “šaubas” vai “*prima facie*” netiešie pierādījumi, kas, pēc tās domām, ir pietiekami, lai sāktu tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu, ir jānoraida.
- 70 Šāds pierādījumu līmenis neatbilst līmenim, kas noteikts DTA 3. panta 5. punkta trešajā daļā, saskaņā ar kuru tirgus izpēti var sākt, ja attiecīgā uzņēmuma argumenti ir pietiekami pamatoti, lai izņēmuma kārtā acīmredzami atspēkotu minētās regulas 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus.
- 71 Šajā ziņā no DTA 3. panta 5. punktā ietvertajiem jēdzieniem “izņēmuma kārtā” un “acīmredzami” nepārprotami izriet, ka no attiecīgā uzņēmuma prasītais pierādījumu līmenis ir augsts tādā nozīmē, ka tā iesniegtie argumenti ar augstu ticamības pakāpi spēj pierādīt, ka DTA 3. panta 2. punktā izklāstītie pieņēmumi ir apšaubīti. Prasītājas minētais pierādījumu līmenis, proti, sniegt pierādījumus, ka pastāv tikai “šaubas” vai “*prima facie*” netiešie pierādījumi, ir zemāks par DTA noteikto.
- 72 Tādējādi, neskarot pārbaudi attiecībā uz pierādījumu līmeni, ko Komisija faktiski piemēroja, novērtējot prasītājas DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu atspēkošanai iesniegtos argumentus un pierādījumus, prasītājas argumentācija par pierādījumu līmeni, kas nepieciešams, lai apšaubītu minētajā tiesību normā paredzēto pieņēmumu, ir jānoraida.

4. Par pieņēmuma, ka “ByteDance” ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu, atspēkojumu (pirmā pamata otrā daļa)

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 73 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 120.–124. punktā Komisija esot pārkāpusi DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 3. panta 5. punktu, jo tā noraidījusi prasītājas argumentus, kas iesniegti, lai pierādītu, ka *ByteDance* nebija būtiskas ietekmes uz iekšējo tirgu. Kā tiesas sēdē paskaidroja prasītāja, tā nepārmet Komisijai, ka tā neizvērtēja noteiktus argumentus un

pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi administratīvā procesa laikā, bet gan to, ka minētajos punktos tā esot veikusi virspusēju un kļūdainu pārbaudi. Būtībā tā apgalvo, ka *ByteDance* ietekme uz iekšējo tirgu neesot bijusi būtiska DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kā par to liecinot *ByteDance* nelielais apgrozījums Savienībā, ka *TikTok* kopš tās darbības sākšanas Savienībā bija [konfidenciāli] un *ByteDance* pasaules tirgus vērtība galvenokārt bija saistīta ar tās darbību Ķīnā, tāpēc tā neatspoguļoja tās ietekmi uz iekšējo tirgu.

- 74 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju un būtībā pārņem apstrīdētā lēmuma 120.–124. punktā izklāstīto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

b) Apstrīdētais lēmums

- 75 Apstrīdētā lēmuma 120. punktā Komisija norādīja, ka argumenti, kurus prasītāja izvirzīja paziņojumā atbilstoši DTA 3. panta 5. punkta pirmajai daļai, nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 76 Pirmām kārtām, apstrīdētā lēmuma 121. punktā Komisija būtībā uzskatīja, ka tam, ka *ByteDance* ienākumi Savienībā bija zemāki par Savienībā gūtā apgrozījuma robežvērtību, nav nozīmes, jo pasaules tirgus vērtības robežvērtība bija sasniegta, un ka šīs divas robežvērtības ir alternatīvas.
- 77 Otrām kārtām, apstrīdētā lēmuma 122. punktā Komisija it īpaši norādīja, ka nav nozīmes arī prasītājas argumentiem par *ByteDance* reklāmas ieņēmumu gūšanu Savienībā, jo tā bija sasniegusi pasaules tirgus vērtības robežvērtību.
- 78 Trešām kārtām, apstrīdētā lēmuma 123. punktā Komisija būtībā uzskatīja: tas, ka *TikTok* ir [konfidenciāli] Savienībā, pats par sevi neliek acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, pamatojoties uz to, ka *ByteDance* tuvākajā nākotnē bija liels tās lietotāju monetizācijas potenciāls Savienībā, ņemot vērā tās patieso pasaules tirgus vērtību un *TikTok* lietotāju skaitu Savienībā, kas būtiski pārsniedz attiecīgi DTA 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās robežvērtības.
- 79 Ceturtām kārtām, prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru *ByteDance* patiesā pasaules tirgus vērtība neliecinot par tās spēju monetizēt *TikTok* lietotājus Savienībā, jo tās pamatā esot darbības Ķīnā, Komisija apstrīdētā lēmuma 124. punktā noraidīja kā neatbilstošu, pamatojoties, pirmkārt, uz to, ka DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir atsauce uz attiecīgā uzņēmuma patieso tirgus vērtību pasaules līmenī, nevis konkrētā ģeogrāfiskā apgabalā, un, otrkārt, ka šīs tiesību normas mērķis ir atspoguļot attiecīgā uzņēmuma finansiālo spēju, tostarp tā piekļuvi finanšu tirgiem un spēju, piemēram, iegādāties citus inovatīvus uzņēmumus, kuri sniedz līdzīgus pakalpojumus.

c) Vispārējās tiesas vērtējums

- 80 Pirmām kārtām, jāizvērtē prasītājas arguments, saskaņā ar kuru Komisija apstrīdētā lēmuma 121. punktā esot kļūdaini uzskatījusi, ka tam, ka *ByteDance* ienākumi Savienībā bija zemāki par Savienībā gūto apgrozījumu, nav nozīmes, lai pierādītu, ka *ByteDance* nav būtiskas ietekmes uz iekšējo tirgu DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 81 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu uzņēmumam nosaka vērtiņa statusu tikai tad, ja tam ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu.

- 82 DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ļauj to pieņemt, ja ir sasniegta viena no divām alternatīvajām robežvērtībām. Pirmā robežvērtība attiecas uz attiecīgā uzņēmuma gada apgrozījumu Savienībā, kuram katrā no pēdējiem trīs finanšu gadiem jābūt lielākam vai vienādam ar 7,5 miljardiem EUR. Otrā robežvērtība ir vidējā tirgus kapitalizācija vai tā ekvivalentā patiesā tirgus vērtība, kurai pēdējā finanšu gadā jāsasniedz vismaz 75 miljardus EUR. Abos gadījumos minētajam uzņēmumam attiecīgais PPP jāsniedz vismaz trīs dalībvalstīs.
- 83 Izskatāmajā lietā prasītāja neapstrīd, ka *ByteDance* sasniegta pasaules tirgus vērtības robežvērtību un ka šī iemesla dēļ tika pieņemts, ka tai ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu.
- 84 Netiek arī apstrīdēts, ka tā savukārt nesasniedza Savienībā gūtā apgrozījuma robežvērtību. Proti, šajā laikposmā *ByteDance* apgrozījums Savienībā palielinājās no [$< 7,5$ miljardiem] EUR 2020. gadā līdz [$< 7,5$ miljardiem] EUR 2021. gadā un pēc tam līdz [$< 7,5$ miljardiem] EUR 2022. gadā, tādējādi tas bija mazāks par minēto robežvērtību.
- 85 Šajā ziņā vispirms jāuzsver, ka ar to vien, ka katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem Savienībā gūtā apgrozījuma robežvērtība netika sasniegta, nepietiek, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, jo, kā norādīts šā sprieduma 83. punktā, izskatāmajā lietā bija sasniegta otrā alternatīvā robežvērtība, tāpēc minētais pieņēmums tika piemērots. Pretējā gadījumā abas robežvērtības *de facto* kļūtu kumulatīvas, kas būtu pretrunā minētās tiesību normas skaidrajam formulējumam.
- 86 Tomēr DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā divu minēto robežvērtību alternatīvais raksturs nekādi nemazina pirmās robežvērtības nozīmi, lai novērtētu, vai šis rādītājs kopā ar citiem pietiekami pamatotiem argumentiem acīmredzami liek apšaubīt šo pieņēmumu.
- 87 Proti, no DTA 17. apsvēruma izriet, ka Savienībā īstenots augsts apgrozījums kopā ar attiecīgā PPP lietotāju skaita robežvērtību Savienībā, kas paredzēta DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā, liecina par samērā izteiktu spēju monetizēt minētos lietotājus, savukārt tirgus kapitalizācija vai patiesā tirgus vērtība pasaules līmenī attiecībā pret to pašu lietotāju skaitu atspoguļo samērā ievērojamu potenciālu monetizēt šos lietotājus tuvākajā nākotnē. Tirgus kapitalizācija var atspoguļot arī paredzamo stāvokli nākotnē un ietekmi uz attiecīgo uzņēmumu iekšējo tirgu, neraugoties uz potenciāli salīdzinoši zemo pašreizējo apgrozījumu.
- 88 Tādējādi šis divas robežvērtības atspoguļo līdzīgus, bet atšķirīgus pieņēmumus. Lai gan augsts apgrozījums Savienībā liecina par to, ka attiecīgajam uzņēmumam jau ir spēja monetizēt savus lietotājus iekšējā tirgū, tirgus kapitalizācija vai patiesā tirgus vērtība pasaules līmenī drīzāk norāda uz to, ka minētajam uzņēmumam ir potenciāls monetizēt savus lietotājus iekšējā tirgū tuvākajā nākotnē.
- 89 Turklāt, kā izriet no DTA 17. apsvēruma un 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta, apgrozījumu, ko attiecīgais uzņēmums ir īstenojis Savienībā, Savienības likumdevējs ir īpaši ņēmis vērā kā norādi uz tā ietekmi uz iekšējo tirgu.
- 90 Tādējādi nevar izslēgt, ka attiecīgais uzņēmums, balstoties uz vairākiem pietiekami pamatotiem argumentiem, tostarp tā zemo apgrozījumu Savienībā, var pierādīt, ka tam ir tikai ierobežota klātbūtne iekšējā tirgū, lai gan tā pasaules tirgus vērtība pārsniedz DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteikto robežvērtību, tāpēc, ņemot vērā apstākļus, kādos PPP darbojas, minētā tirgus vērtība neliecina par potenciālu tuvākajā nākotnē monetizēt lietotājus Savienībā un līdz ar to tam nav būtiskas ietekmes uz iekšējo tirgu DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

- 91 Turklāt apstrīdētā lēmuma 121. punkta pēdējā teikumā paustais Komisijas apgalvojums, ka *ByteDance* ienākumu līmenis Savienībā ir tikai viens no rādītājiem, kas attiecas uz tā ietekmi uz iekšējo tirgu, kura “sniedzas tālāk par ieņēmumiem vai tirgus kapitalizāciju” DTA 23. apsvēruma izpratnē, ir jānorāda. Pirmkārt, šajā apsvērumā minētais precizējums “sniedzas tālāk par ieņēmumiem vai tirgus kapitalizāciju” izskaidro tikai to, ka, tā kā šie divi rādītāji jau ir ņemti vērā saistībā ar DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, attiecīgais uzņēmums minētajā tiesību normā izklāstīto pieņēmumu atspēkošanas nolūkā var iesniegt ne tikai šos, bet arī citus pierādījumus par tā ietekmi uz minēto tirgu. Otrkārt, kā norādīts šā sprieduma 89. punktā, Savienībā gūtais apgrozījums DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 17. apsvērumā ir skaidri minēts kā viens no atbilstošajiem kritērijiem, lai novērtētu minētā uzņēmuma ietekmi uz šo tirgu.
- 92 Tādējādi Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidīdama kā neatbilstošu prasītājas argumentu par *ByteDance* apgrozījumu Savienībā pēdējos trīs finanšu gados. Šīs kļūdas ietekme uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu tiks izvērtēta šā sprieduma 111.–117. punktā.
- 93 Otrām kārtām, prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā tā esot noraidījusi kā neatbilstošus tās argumentus, pirmkārt, par ierobežoto komerciālo lietotāju skaitu, kuru reklāmas izdevumi *TikTok* esot lieli, un, otrkārt, par ierobežoto “skarto valstu” skaitu.
- 94 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā Komisija nav paudusi nostāju par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru ierobežots komerciālo lietotāju skaits uzņemas ievērojamus reklāmas izdevumus *TikTok*; šī nostāja nav formulēta, jo paziņojumā šāds arguments netika izvirzīts, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu. Tādējādi prasītājas iebildums ir balstīts uz minētā lēmuma kļūdainu izpratni, un šī iemesla dēļ tas ir jānorāda.
- 95 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 122. punktā Komisija puda viedokli par prasītājas argumentu, kas izvirzīts paziņojumā, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, saskaņā ar kuru *TikTok* guva ievērojamus ieņēmumus no reklāmas tikai [konfidenciāli] dalībvalstīs, proti, [konfidenciāli].
- 96 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka Vispārējā tiesā prasītāja neizklāsta nevienu konkrētu argumentu, lai tieši vērstos pret to, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā tika noraidīta tāda apstākļa nozīme, ka *TikTok* guva ievērojamus ieņēmumus no reklāmas tikai [konfidenciāli] dalībvalstīs. Turklāt no paziņojuma izriet, ka *TikTok* guva ienākumus no reklāmas dalībvalstīs [konfidenciāli]. Tomēr tā nepaskaidro, kā tas, ka vairākums no tiem ir gūti dažās dalībvalstīs ar lielāko iedzīvotāju skaitu, kaut kādā ziņā var iespaidot tās ietekmes uz iekšējo tirgu DTA 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē pārbaudi.
- 97 Trešām kārtām, prasītāja būtībā pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 123. punktā tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka tās arguments, saskaņā ar kuru *ByteDance* Savienībā bija [konfidenciāli] kopš tās darbības sākšanas, nevarēja acīmredzami atspēkot DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 98 Šajā ziņā – kā to savos procesuālajos rakstos paskaidro prasītāja – jānorāda, ka *TikTok* platforma tās pašreizējā versijā darbību sāka Savienībā 2018. gada augustā un tādējādi apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tā Savienībā bija agrīnā monetizācijas stadijā. Tādējādi *ByteDance* kopš *TikTok* darbības sākšanas Savienībā joprojām veica lielākus ieguldījumus minētajā platformā, lai piesaistītu vairāk lietotāju un reklāmdevēju, un it īpaši mudināja autorus radīt saturu *TikTok* vajadzībām.

- 99 Tādējādi apstākļi, ka *ByteDance* varēja būt [konfidenciāli] pirmajos gados pēc tās ienākšanas iekšējā tirgū, pats par sevi acīmredzami neliek apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, jo, kā apstrīdētā lēmuma 123. punktā pamatoti norādīja Komisija, vairāki citi atbilstoši faktori kopumā pierāda tās ievērojamo potenciālu tuvākajā nākotnē monetizēt *TikTok* lietotājus Savienībā.
- 100 Tas, cik lielā mērā ir pārsniegtas DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktās robežvērtības un, konkrētāk, *ByteDance* patiesā tirgus vērtība īpaši augstā pasaules līmenī, proti, [> 75] miljardi EUR, kas ievērojami pārsniedz minētajā tiesību normā noteikto 75 miljardu EUR robežvērtību, kā arī lielais *TikTok* galalietotāju un komerciālo lietotāju, kuri izmanto *TikTok*, skaits, proti, attiecīgi 2022. gadā 125 miljoni un [$> 10\,000$], kas katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem arī lielā mērā pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības, sasniedzot vismaz 45 miljonu galalietotāju un 10 000 komerciālo lietotāju, apliecina *ByteDance* ievērojamo potenciālu tuvākajā nākotnē monetizēt savus lietotājus Savienībā, neraugoties uz tās stāvokli [konfidenciāli] sākotnējā laikposmā pēc tās darbības sākšanas, un līdz ar to tās būtisko ietekmi uz iekšējo tirgu.
- 101 Tādējādi prasītājas argumenti, kas vērsti pret apstrīdētā lēmuma 123. punktu, jānoraida kā nepamatoti.
- 102 Ceturtām kārtām, prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 124. punktā tā esot kļūdaini noraidījusi prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru *ByteDance* patiesā tirgus vērtība pasaules līmenī neliecinot par pēdējās minētās spēju monetizēt *TikTok* lietotājus Savienībā, jo šī vērtība galvenokārt izrietot no tās darbībām Ķīnā, kurām tomēr neesot nekādas saiknes ar tās darbību iekšējā tirgū.
- 103 Komisija noraidīja šo argumentu kā neatbilstošu, jo pasaules tirgus vērtības robežvērtība ir piemērojama attiecīgajam uzņēmumam kopumā, nevis konkrētam ģeogrāfiskam apgabalam. Turklāt Komisija uzskata, ka minētais arguments ir pretrunā DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītā pieņēmuma mērķim, kas ir, kā izriet no DTA 17. apsvēruma, atspoguļot attiecīgā uzņēmuma finansiālās spējas, tostarp tā piekļuvi finanšu tirgiem, un no tā izrietošo spēju, piemēram, iegādāties citus inovatīvus uzņēmumus, kuri sniedz līdzīgus pakalpojumus.
- 104 Šajā ziņā jānorāda, ka tirgus vērtības kritērijs attiecas uz attiecīgā uzņēmuma patieso tirgus vērtību pasaules līmenī, nenošķirot šīs vērtības ģeogrāfisko izcelsmi. Tādējādi Komisija pamatoti uzskatīja, ka tam, ka *ByteDance* patiesā tirgus vērtība galvenokārt ir saistīta ar tās darījumiem Ķīnā, nav nozīmes.
- 105 Proti, vispirms, kā apgalvo prasītāja, tas, ka *ByteDance* patiesās tirgus vērtības pasaules līmenī pamatā galvenokārt ir tās darbības Ķīnā, Savienībā tās “Āzijas valstīs veiktās darbības” nebija pieejamas un dažas no minētajām darbībām Savienībā neguva panākumus, neietekmē *ByteDance* spēju tās Ķīnā vai citur pasaulē gūto vērtību izmantot sava stāvokļa nostiprināšanai Savienībā.
- 106 Turpinājumā – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Komisijai nebija konkrēti jāanalizē, vai *ByteDance* “Āzijas valstīs veiktās darbības” nelabvēlīgi ietekmēja regulatīvie un kultūras šķēršļi Savienībā. Prasītājai, kurai ir pierādīšanas pienākums, bija jāpierāda, ka tas tā bija un ka šādu regulatīvo un kultūras šķēršļu dēļ *ByteDance* iekšējā tirgū nevarēja gūt labumu no savas patiesās tirgus vērtības pasaules līmenī.

- 107 Tomēr prasītāja šādus pierādījumus nav iesniegusi. Gluži pretēji – it īpaši no apstrīdētā lēmuma 74., 79. un 98. punkta izriet, ka kopš *TikTok* darbības sākšanas Savienībā tā piedzīvo ļoti strauju izaugsmi, kā pierāda *ByteDance* apgrozījums Savienībā, kas no [$< 7,5$ miljardiem] EUR 2020. gadā pieauga līdz [$< 7,5$ miljardiem] EUR 2022. gadā jeb pieaugums sasniedza aptuveni [100–2000] %, kā arī arvien palielinājās galalietotāju skaits no [> 45] miljoniem 2020. gadā līdz 125 miljoniem 2022. gadā jeb par aptuveni [50–100] %, un saskaņā ar Komisijas apstrīdētajā lēmumā izmantoto konservatīvo metodoloģiju komerciālo lietotāju skaits palielinājās no mazāk nekā [$> 10\,000$] 2020. gadā līdz [$> 10\,000$] 2022. gadā jeb par aptuveni [100–2000] %. Tomēr prasītāja nepaskaidro, kā var saskaņot iespējamus regulatīvos un kultūras šķēršļus ar to, ka *TikTok* kopš darbības uzsākšanas Savienībā ir piedzīvojusi ļoti strauju izaugsmi.
- 108 Šajos apstākļos Komisija varēja pamatoti uzskatīt, ka *ByteDance* patiesā tirgus vērtība pasaules līmenī kopā ar lielo *TikTok* lietotāju skaitu atspoguļo tās finansiālo spēju un *TikTok* lietotāju monetizācijas potenciālu Savienībā.
- 109 Visbeidzot prasītājas minētais apstāklis, ka *TikTok* ienākumi Savienībā bija mazāki par [0–5] % no *ByteDance* ienākumiem pasaules līmenī un, ja *TikTok* darbības Savienībā tiktu novērtētas atsevišķi, tās atbilstu tikai [konfidenciāli] no *ByteDance* vērtējuma visā pasaulē, arī nevar acīmredzami likt apšaubīt *TikTok* lietotāju monetizācijas potenciālu Savienībā, ņemot vērā šā sprieduma 107. punktā norādītos apstākļus.
- 110 Tādējādi prasītājas argumenti, kas vērsti pret apstrīdētā lēmuma 124. punktu, ir jānoraida.
- 111 Tāpēc atliek noteikt šā sprieduma 92. punktā norādītās Komisijas pieļautās kļūdas ietekmi uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.
- 112 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru kļūda apstrīdētā tiesību akta pamatojumā neizraisa šī akta atcelšanu, ja attiecīgās lietas konkrētos apstākļos šī kļūda nav varējusi izšķiroši ietekmēt rezultātu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 14. maijs, *Graphischer Maschinenbau/Komisija*, T-126/99, EU:T:2002:116, 49. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 10. aprīlis, *Columbus Stainless/Komisija*, T-445/22, nav publicēts, EU:T:2024:228, 104. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat Vispārējai tiesai ir bijusi iespēja nospriest, ka, lai cik lielas kļūdas būtu pieļautas Komisijas lēmumā, tās nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai, ja pārējā šajā lēmumā iekļautā informācija ļauj Vispārējai tiesai uzskatīt kā pierādītu to, ka prasītājas iesniegtie argumenti jebkurā gadījumā nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 22. oktobris, *Schneider Electric/Komisija*, T-310/01, EU:T:2002:254, 412. punkts).
- 113 Tādējādi jāpārbauda, vai šā sprieduma 92. punktā minētajai kļūdai, kuru pieļāvusi Komisija, kā neatbilstošu noraididama *ByteDance* Savienībā īstenoto apgrozījumu, šīs lietas konkrētajos apstākļos varēja izšķiroši ietekmēt to, ka Komisija noraidīja prasītājas argumentus, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu.
- 114 Šajā ziņā, pirmkārt, jākonstatē, ka šā sprieduma 92. punktā minētā Komisijas kļūda attiecas tikai uz apstrīdētā lēmuma 121. punktu. Savukārt prasītāja nav pierādījusi, ka citos minētā lēmuma punktos, uz kuru pamata Komisija noraidīja visus pārējos prasītājas argumentus, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, tika pieļautas kļūdas, kā izriet no šā sprieduma 93.–110. punkta.

- 115 Otrkārt, kā uzsvērts šā sprieduma 85. punktā, ar to vien, ka katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem nebija sasniegta Savienībā gūtā apgrozījuma robežvērtība, nepietiek, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu. Tomēr visi pārējie prasītājas argumenti tika noraidīti.
- 116 Treškārt, visi pārējie apstrīdētajā lēmumā minētie elementi, kurus Komisija ir ņēmusi vērā, lai secinātu, ka *ByteDance* bija ievērojams potenciāls tuvākajā nākotnē monetizēt savus lietotājus Savienībā, joprojām ir spēkā, lai gan tās Savienībā gūtais apgrozījums, kas, lai arī nesasniedz DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteikto robežvērtību, tomēr joprojām turpina pieaugt, kā izklāstīts šā sprieduma 84. un 107. punktā (skat. arī apstrīdētā lēmuma 98. punktu), ko prasītāja turklāt neapstrīd. No minētā lēmuma 121., 123. un 124. punkta izriet, ka *ByteDance* patiesā tirgus vērtība “ievērojami pārsniedza” 75 miljardu EUR robežvērtību, ka galalietotāju un komerciālo lietotāju skaits pēdējo trīs finanšu gadu laikā turpināja palielināties, ievērojami pārsniedzot DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības (skat. šā sprieduma 107. punktu) un ka, ņemot vērā šos apstākļus, Komisija secināja, ka prasītājas argumenti nevar atspēkot *ByteDance* ievērojamo potenciālu tuvākajā nākotnē monetizēt savus lietotājus Savienībā.
- 117 Šādos apstākļos šā sprieduma 92. punktā minētajai Komisijas kļūdai nevarēja būt izšķiroša ietekme uz Komisijas secinājumu, saskaņā ar kuru prasītājas argumenti, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu minēto pieņēmumu, un līdz ar to tie neietekmē apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.
- 118 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa jānoraida kā nepamatota.

5. Par pieņēmuma, ka “TikTok” bija svarīga vārteja, atspēkojumu (pirmā pamata trešā daļa)

- 119 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 125.–154. punktā Komisija esot pārkāpusi DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 3. panta 5. punktu, noraidīdama tās argumentus, kas iesniegti, lai pierādītu, ka *TikTok* nebija svarīga vārteja.
- 120 Šajā daļā ir četri iebildumi, kas būtībā ir balstīti uz to, ka, pirmkārt, atšķirībā no citiem uzņēmumiem, kuri darbojas digitālajā nozarē, *ByteDance* neesot ekosistēmas un spēcīga tīkla efekta; otrkārt, būtiska *TikTok* lietotāju daļa izvēloties daudzviesošānu, proti, papildus *TikTok* viņi izmanto ne tikai *TikTok*, bet arī vienu vai vairākas citas platformas, un tas liecinot par piesaistes efekta neesamību; treškārt, *TikTok* mērogs esot mazāks nekā dažiem citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, piemēram, *Facebook* un *Instagram*, un, ceturtkārt, reģistrēto komerciālo lietotāju un reklāmdevēju mijiedarbības līmenis ar platformu *TikTok* esot zems. Tā uzskata, ka šie faktori pierādot, ka *TikTok* nebija svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

a) Par apgalvoto ekosistēmas un spēcīga tīkla efekta neesamību

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 121 Prasītāja būtībā apgalvo, ka atšķirībā no citiem uzņēmumiem, kas darbojas digitālajā nozarē, *ByteDance* neesot ekosistēmas un spēcīga tīkla efekta, kas, pēc tās domām, atspēkojot pieņēmumu par to, ka *TikTok* bija svarīga vārteja. Tomēr apstrīdētā lēmuma 127.–133. punktā Komisija esot kļūdaini noraidījusi tās argumentus.
- 122 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju un būtībā pārņem apstrīdētā lēmuma 127.–133. punktā sniegto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

2) Apstrīdētais lēmums

- 123 Apstrīdētā lēmuma 127.–129. punktā Komisija norādīja, ka prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *ByteDance* atšķirībā no citiem uzņēmumiem, piemēram, *Meta* un *Alphabet*, neesot ekosistēmas, attiecas uz šo uzņēmumu spēju pārdot reklāmu tiešsaistē, izmantojot to ekosistēmas, un noraidīja to kā neatbilstošu, pamatojoties uz to, ka attiecīgais PPP ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums, nevis tiešsaistes reklāmas pakalpojums, jo DTA šīs divas PPP kategorijas ir nošķirtas.
- 124 Jebkurā gadījumā Komisija uzskatīja, ka prasītājas argumentācija neliek acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu turpmāk minēto iemeslu dēļ.
- 125 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 130. un 131. punktā Komisija norādīja, ka DTA nekas nenorāda, ka ekosistēmas esamība ir absolūts priekšnoteikums, lai PPP varētu uzskatīt par svarīgu vārteju, un ka jēdziens “ekosistēma” ietver dažādus uzņēmējdarbības modeļus, tāpēc ikviena ekosistēma jāizvērtē katrā atsevišķā gadījumā. Turklāt tā norādīja, ka īpašā PPP kategorijā var būt vairāk nekā viens vērtzinis un ka DTA nekas neliecina, ka tikai tas vien, ka daži vērtzīņi spēj monetizēt pakalpojumu labāk par citiem, nozīmē, ka pēdējie minētie šajā PPP kategorijā nav svarīga vārteja.
- 126 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 132. punktā Komisija konstatēja, ka *ByteDance* ir pašai sava ekosistēma, ko veido ļoti populāri video rediģēšanas pakalpojumi, uzņēmumiem paredzēta programmatūra un reklāmas, ziņu un veselības aprūpes lietotnes, precizējot, ka Komisijas skatījumā daži *ByteDance* pakalpojumi, piemēram, tās *CapCut* video rediģēšanas lietotne, ir guvuši lielus panākumus Savienībā.
- 127 Treškārt, katrā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 133. punktā norādīja, ka *TikTok* galalietotāju skaits palielinājās no [> 45] miljoniem 2020. gadā līdz 125 miljoniem 2022. gadā un ka *TikTok* jau ir sasniegusi pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma, lai gan tai nav tik liela ekosistēma kā *Meta*.

3) Vispārējās tiesas vērtējums

- 128 DTA nav jēdziena “ekosistēma” definīcijas. Tomēr šī jēdziena saturu var secināt no DTA 3., 32. un 64. apsvēruma, no kuriem būtībā izriet, ka digitālo platformu ekosistēmu var veidot viens vai pat vairāki PPP, kā arī citi ar tiem saistīti pakalpojumi, piemēram, tehnoloģiskās saites vai sadarbība, kas var palielināt šķēršļus šo uzņēmumu konkurentu ienākšanai tirgū un paaugstināt galalietotāju pārslēgšanās izmaksas, būtiski apgrūtinot šo uzņēmumu konkurētspēju vai esošiem vai jauniem tirgus dalībniekiem spēju sacensties par pozīciju.

- 129 Tādējādi digitālā “ekosistēma” pastāv, ja vienā platformā apvieno vairākas piegādātāju, klientu un patērētāju kategorijas un liek tām mijiedarboties, jo produkti vai pakalpojumi, kas veido šo ekosistēmu, var pārklāties vai būt savstarpēji saistīti, ņemot vērā to horizontālo vai vertikālo papildinātību.
- 130 No DTA 3. apsvēruma izriet, ka viena no dažu vārtziņu iezīmēm ir tieši tā, ka tie kontrolē visas platformu ekosistēmas digitālajā ekonomikā.
- 131 No tā izriet, ka digitālo platformu ekosistēmas esamība varētu būt atbilstošs elements, lai novērtētu, vai attiecīgais uzņēmums ir vārtzinis un it īpaši, vai attiecīgais PPP ir svarīga vārteja.
- 132 Tomēr, kā apstrīdētā lēmuma 130. punktā norādīja Komisija, jāprecizē, ka ekosistēmas esamība ir viena no iezīmēm, kas raksturīga “dažiem” DTA 2. un 3. apsvērumā minētajiem vārtziņiem. Tāpat nevienā DTA tiesību normā vai apsvērumā nav paredzēts, ka uzņēmumam noteikti ir jākontrolē platformu ekosistēma, lai tam varētu noteikt vārtziņa statusu. Gluži pretēji, paredzot, ka “[PPP]” var būt svarīga vārteja, DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ietver to, ka PPP pats par sevi var būt šāda vārteja un tam nav obligāti jābūt daļai no ekosistēmas.
- 133 Tādējādi ar to, ka PPP neietilpst ekosistēmā, nepietiek, lai pierādītu, ka PPP nav svarīga vārteja.
- 134 Tāpat jāprecizē, ka to, vai attiecīgais PPP ir svarīga vārteja, ļauj izvērtēt tieši ar ekosistēmas esamību vai neesamību saistītas priekšrocības vai trūkumi un nevis ekosistēmas pašas par sevi esamība vai neesamība. Proti, kā apstrīdētā lēmuma 130. punktā pamatoti norādīja Komisija, pats jēdziens “ekosistēma” ietver dažādus uzņēmējdarbības modeļus. Tādējādi ikviena ekosistēma jāvērtē katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā ar šādu uzņēmējdarbības modeli saistītas priekšrocības vai priekšrocību neesamību, it īpaši attiecībā uz sāncensību.
- 135 Ņemot vērā šos precizējumus, jāpārbauda, pirmkārt, vai prasītāja ir pienācīgi pamatojusi savu apgalvojumu, ka *ByteDance* neesot ekosistēmas.
- 136 Visi prasītājas argumenti, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma 127.–133. punktu, ir balstīti uz pieņēmumu, ka *ByteDance* tādas neesot. Tādējādi tā apstrīd Komisijas konstatējumu minētā lēmuma 132. apsvērumā, saskaņā ar kuru *ByteDance* ir ekosistēma, ko veido ļoti populāri video rediģēšanas pakalpojumi, uzņēmumiem paredzēta programmatūra un reklāmas, ziņu un veselības aprūpes lietotnes, it īpaši *CapCut*, apgalvojot, ka tas tā neesot un ka Komisija jebkurā gadījumā neesot juridiski pietiekami pamatojusi savu secinājumu šajā ziņā.
- 137 Komisija tostarp iebilst, ka administratīvā procesa laikā prasītāja neesot pamatojusi savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru *ByteDance* nebija ekosistēmas.
- 138 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstīto pieņēmumu, pierādīšanas pienākums ir attiecīgajam uzņēmumam, kā norādīts šā sprieduma 59. punktā.
- 139 Tādējādi prasītājai bija juridiski pietiekami jāpamato tās arguments, ka *ByteDance* nav ekosistēmas, un jāprecizē šī apstākļa ietekme uz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 140 Uz jautājumu, kas šajā ziņā uzdots procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, prasītāja atbildēja, ka administratīvā procesa laikā tā savu argumentu par *ByteDance* ekosistēmas neesamību pamatoja, atsaucoties uz dažiem dokumentiem, kurus tā bija iesniegusi minētajā procesā.

- 141 Tomēr jākonstatē, ka attiecīgajos dokumentos prasītāja būtībā apgalvoja tikai to, ka atšķirībā no dažiem konkurentiem, it īpaši *Meta* un *Alphabet*, *ByteDance* nebija ekosistēmas, tomēr tā nesniedza pamatotus pierādījumus, kas ļautu uzskatīt, ka vairāki digitālie pakalpojumi, kurus *ByteDance* sniedza Savienībā, neveidoja ekosistēmu, ņemot vērā šā sprieduma 128. un 129. punktā atgādinātos kritērijus.
- 142 Protams, nevar prasīt, lai pieņēmuma atspēkošanai attiecīgais uzņēmums veiktu pārmērīgas vai nereālas darbības (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Eturas* u.c., C-74/14, EU:C:2016:42, 41. punkts).
- 143 Tomēr prasība pamatot savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru *ByteDance* nav ekosistēmas, nenozīmē, ka prasītājai jāveic pārmērīgi vai nereāli pasākumi. Proti, tai bija jāpaskaidro, kādus digitālos pakalpojumus *ByteDance* sniedza Savienībā, un jāapraksta attiecības starp tiem, ņemot vērā šā sprieduma 128. un 129. punktā atgādinātos kritērijus, it īpaši tāpēc, ka, būdama šo pakalpojumu sniedzēja, tā bija vislabākajā situācijā, lai to izdarītu.
- 144 Tādējādi, kā šajā tiesvedībā pamatoti norāda Komisija, jākonstatē, ka prasītāja, kurai bija pierādīšanas pienākums, nav pamatojusi savu argumentu, saskaņā ar kuru *ByteDance* nav ekosistēmas, kurā ietilpst *TikTok*.
- 145 Tātad, tā kā prasītāja nav pamatojusi premisu, uz kuru ir balstīta visa tās argumentācija, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma 127.–133. punktu, minētā argumentācija jānoraida kā neefektīva un nav jāpārbauda, vai apstrīdētā lēmuma 132. punkts ir pietiekami pamatots.
- 146 Otrkārt, jebkurā gadījumā, pat pieņemot, ka *ByteDance* nav ekosistēmas, kā to apgalvo prasītāja, Komisijas secinājums tomēr paliek spēkā.
- 147 Protams, kā norāda prasītāja, apstrīdētā lēmuma 127.–129. punktā izklāstītajā pamatojumā nav sniegtas izsmelošas atbildes uz argumentiem, kurus tā bija izvirzījusi paziņojumā. Proti, no tā izriet, ka tā bija uzskaitījusi vairākas ar ekosistēmas esamību saistītas priekšrocības, no kurām viena bija reklāmas pārdošana tiešsaistē. No tā izriet, ka, pretēji tam, ko Komisija konstatēja minētā lēmuma 127. punktā, tās argumentācija par apgalvoto ekosistēmas neesamību neattiecas tikai uz priekšrocībām, kas saistītas ar reklāmas pārdošanu tiešsaistē. Tādējādi apstrīdētā lēmuma 127.–129. punktā izklāstītais pamatojums ir balstīts uz prasītājas argumentu nepilnīgu interpretāciju.
- 148 Tomēr, kā apstrīdētā lēmuma 133. punktā norādīja Komisija un ko prasītāja neapstrīd, jākonstatē, ka *TikTok* galalietotāju skaits palielinājās no [> 45] miljoniem 2020. gadā līdz 125 miljoniem 2022. gadā, tādējādi saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju tas sasniedza pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma, un tas tā ir pat bez ekosistēmas vai vismaz bez tādas ekosistēmas, kas būtu salīdzināma ar *Meta* ekosistēmu.
- 149 Tāpat apstrīdētā lēmuma 126. punktā Komisija norādīja, ka absolūtā mērogā *TikTok* 2022. gadā būtiski pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās lietotāju [skaita] robežvērtības, proti, tai bija vairāk nekā [$> 10\,000$] komerciālo lietotāju un 125 miljoni galalietotāju.
- 150 No tā izriet, ka *TikTok*, kas pašreizējā versijā sāka darbību Savienībā tikai 2018. gada augustā, īsā laikposmā spēja piesaistīt ļoti lielu galalietotāju skaitu, līdz ar to 2022. gadā minētais skaits gandrīz trīs reizes pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto robežvērtību, kā

arī ļoti lielu komerciālo lietotāju skaitu, proti, vairāk nekā [$> 10\,000$] 2022. gadā, tādējādi būtiski pārsniedzot 10 000 komerciālo lietotāju robežvērtību, kas noteikta DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā, īsā periodā sasniedzot pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma.

- 151 Tas pierāda, ka apgalvotā ekosistēmas neesamība nekādā ziņā neliedza *TikTok* augt gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē, eksponenciāli palielinoties lietotāju skaitam.
- 152 Treškārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ekosistēmas neesamība nebūt nenozīmē, ka attiecīgajam PPP nav spēcīga tīkla efekta.
- 153 Tīkla efekts rodas, kad preces vai pakalpojuma vērtība palielinās, ja to izmanto vairāk klientu. Tādējādi tiešsaistes sociālie tīkli rada spēcīgu tīkla efektu, kā arī ar datiem saistītas priekšrocības, pakāpeniski pieaugot to lietotāju skaitam; tas nozīmē – jo vairāk ir lietotāju, jo šis tīkls tiem ir noderīgāks un tā vērtība minēto lietotāju acīs pieaug, un tas savukārt piesaista vairāk lietotāju. Turklāt, jo vairāk tiešsaistes sociālā tīkla galalietotāju, jo vairāk komerciālo lietotāju tas piesaista (šajā nozīmē skat. Komisijas 2020. gada 15. decembra dienestu darba dokumentu “Ietekmes novērtējuma ziņojums, kas pievienots priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē (Digitālo tirgu tiesību akts)” (SWD(2020) 363 final, 130. un 386. punkts). Tādējādi tiešsaistes sociālās tīklošanās platforma pati par sevi var radīt spēcīgu tīklu efektu, pat ja tā nav daļa no ekosistēmas. Proti, DTA nav nevienas norādes uz to, ka PPP var radīt spēcīgu tīkla efektu tikai tad, ja ir ekosistēma. Gluži pretēji – no DTA 2. un 13. apsvēruma izriet, ka spēcīgs tīkla efekts ir PPP iezīme, kas atšķiras no tās, kura attiecas uz vertikālas integrācijas esamību.
- 154 Tomēr jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu patstāvīgu argumentu, kas var rosināt domāt, ka *TikTok* nerada spēcīgu tīkla efektu. Tās argumentācija ir balstīta uz pieņēmumu, ka apgalvotā ekosistēmas neesamība nozīmē spēcīga tīkla efekta neesamību. Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 152. un 153. punktā, šis pieņēmums ir kļūdainis.
- 155 Šajā ziņā prasītāja prasības pieteikumā nesniedz papildu precizējumus, bet tikai apgalvo, ka “*TikTok* negūst labumu no tīkla efekta saistībā ar “sociālo grafiku”, kas raksturo patiesos sociālos tīklus, piemēram, *Facebook* vai *Instagram*”. Taču šis arguments nav pietiekami skaidrs.
- 156 Turklāt, ciktāl šis arguments, šķiet, ir balstīts uz “sociālā grafika” un “satura grafika” nošķiršanu, pietiek konstatēt, kā norādīja Komisija apstrīdētā lēmuma 57. punktā un – prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka DTA šie jēdzieni nav minēti un nav skaidri nošķirti.
- 157 Tāpat prasītāja nepaskaidro, kādēļ tas, ka *TikTok* nav balstīta uz “sociālo grafiku”, noteikti nozīmē, ka *TikTok* nerada spēcīgu tīkla efektu. Gluži pretēji – šā sprieduma 33. un 107. punktā atgādinātie dati drīzāk liecina par pretējo.
- 158 Turklāt, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 38.–66. punkta, Komisija uzskatīja, ka *TikTok* ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums DTA 2. panta 7. punkta izpratnē, nevis video koplietošanas platformas pakalpojums DTA 2. panta 8. punkta izpratnē. Prasītāja šajā prasībā neapstrīd šo kvalifikāciju. Tomēr, izvirzot šā sprieduma 155. punktā minēto argumentu, tā patiesībā apstrīd šo kvalifikāciju, tomēr tā nav pierādījusi, ka minētā lēmuma 38.–66. punktā paustie apsvērumi ir kļūdaini.

- 159 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka, lai *ByteDance* noteiktu vārtziņa statusu, svarīga nozīme ir nevis *TikTok* lietotāju skaitam, bet tam, vai tā rada piesaisti, tostarp ekosistēmas, tīkla efekta esamības vai citu iemeslu dēļ.
- 160 Tomēr apgalvotā ekosistēmas neesamība pati par sevi neliecina, ka *TikTok* lietotāji nav piesaistīti (skat. šā sprieduma 179. punktu), ne arī to, ka *TikTok* nerada spēcīgu tīkla efektu (skat. šā sprieduma 152.–157. punktu), un prasītāja nav iesniegusi pamatotus pierādījumus, kas ļautu uzskatīt pretējo. Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka *TikTok* lietotāji nav piesaistīti ekosistēmas vai spēcīgas tīkla efekta neesamības dēļ.
- 161 Tādēļ, pat pieņemot, ka *ByteDance* nebija ekosistēmas, šis apstāklis vien, ņemot vērā iepriekš minēto, neliedz uzskatīt *TikTok* par svarīgu vārteju DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tādējādi Komisija, nepieļaudama kļūdu, varēja secināt, ka šis arguments acīmredzami neliek apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 162 Tādējādi pirmā pamata trešās daļas pirmais iebildums jānoraida kā nepamatots.

b) Par daudzviesošanas esamību un piesaistes efekta iespējamo neesamību

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 163 Prasītāja būtībā apgalvo, ka ievērojama *TikTok* lietotāju daļa izvēlas daudzviesošanu, un tas pierādot, ka būtisks piesaistes efekts nerodas un ka *TikTok* komerciālie lietotāji no tās nav atkarīgi, lai sasniegtu savus galalietotājus. Turklāt *TikTok* ieguldījumi sadarbības nodrošināšanā un daudzviesošanas veicināšana liecinot par to, ka tā nav vārtzinis.
- 164 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju, būtībā pārņemot apstrīdētā lēmuma 134.–142. punktā minēto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

2) Apstrīdētais lēmums

- 165 Apstrīdētā lēmuma 134. punktā Komisija atzina, ka attiecībā uz *TikTok* un citiem tiešsaistes sociālajiem tīkliem galalietotājiem un komerciālajiem lietotājiem ir zināms daudzviesošanas līmenis. Tomēr tā uzskatīja, ka šis apstāklis nav pietiekams, lai acīmredzami liktu apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu turpmāk minēto iemeslu dēļ.
- 166 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 135. un 136. punktā Komisija būtībā norādīja, ka, lai gan daudzviesošanas trūkums var būt atbilstošs pierādījums, lai novērtētu, vai PPP ir svarīga vārteja, zināma daudzviesošanas līmeņa esamība pati par sevi nenorāda, ka PPP nav šāda vārteja, un tas nenozīmē, ka tirgus sāncensība netiek ierobežota vai ka negodīga prakse nav iespējama.
- 167 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 137.–139. punktā Komisija būtībā konstatēja – tas, ka komerciālie lietotāji un galalietotāji paralēli izmanto dažādus tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumus, nenozīmē, ka viņi tos izmanto vienādi, jo minētie lietotāji tos var izmantot asimetriski. Katrā ziņā, pat pieņemot, ka daži galalietotāji vai komerciālie lietotāji līdzīgi darbojas vairākos tiešsaistes sociālajos tīklos – prasītāja to nav pierādījusi –, tas nenozīmē, ka konkrēts tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums nav svarīga vārteja, kas komerciālajiem lietotājiem ļauj sasniegt savus galalietotājus, piemēram, galalietotāju konkrētas demogrāfiskās grupas.

- 168 Treškārt, apstrīdētā lēmuma 140. punktā Komisija būtībā norādīja, ka prasītājas minētais komerciālo lietotāju reklāmas izdevumu salīdzinājums *TikTok*, *Meta* un *Alpha* platformās neliek acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 169 Ceturtkārt, apstrīdētā lēmuma 141. punktā Komisija konstatēja, ka to datu pierādījuma spēks, kurus prasītāja iesniedza, lai pierādītu, ka vairākums *TikTok* lietotāju izmanto arī *Instagram* un *Facebook*, ir ierobežots, jo pēdējām minētajām [platformām] ir lielāks galalietotāju skaits un tās darbojās pirms *TikTok*, tādējādi no statistikas skatpunkta varēja sagaidīt, ka liels *Facebook* un *Instagram* lietotāju skaits izmantos arī *TikTok*. Turklāt tā uzskata, ka šie dati neatspoguļo dažādu tiešsaistes sociālo tīklu izmantošanas intensitāti, precizējot, ka *TikTok* ir augstāks mijiesaistes līmenis nekā citiem sociālajiem tīkliem, jo minētie galalietotāji, it īpaši gados jauni lietotāji, pavada vairāk laika *TikTok* nekā citās platformās.
- 170 Visbeidzot apstrīdētā lēmuma 142. punktā Komisija būtībā norādīja, ka prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *TikTok* kā jaunienācēja tirgū veic ieguldījumus sadarbības nodrošināšanā un veicina daudzviesošānu, ir izvirzīts, lai pamatotu prasītājas argumentāciju par daudzviesošānu vispār, un tādējādi tas ir jānoraida tādu pašu apsvērumu dēļ, kas izklāstīti minētā lēmuma 134.–141. punktā.

3) *Vispārējās tiesas vērtējums*

- 171 Jānorāda, ka saistībā ar digitālajiem pakalpojumiem kopumā un it īpaši tiešsaistes platformām jēdziens “daudzviesošāna” raksturo situāciju, kurā lietotāji paralēli izmanto vairākus konkurējošus digitālos pakalpojumus, kas šajā gadījumā ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi.
- 172 No DTA 2. apsvēruma izriet, ka PPP no citiem digitālajiem pakalpojumiem atšķir konkrētas iezīmes, kuras var izmantot uzņēmumi, kas tos sniedz, piemēram, ārkārtīgi lieli apjomradīti ietaupījumi, kas nereti tiek gūti ar gandrīz nulles robežizmaksām komerciālo lietotāju vai galalietotāju piesaistišanai, ļoti spēcīgs tīkla efekts, spēja savienot daudzus komerciālos lietotājus ar daudziem galalietotājiem šo pakalpojumu daudzveidības dēļ, spēja nodrošināt ievērojamu atkarības pakāpi gan komerciālajiem lietotājiem, gan galalietotājiem, piesaistes efekts, tas, ka galalietotājiem netiek sniegta daudzviesošānās iespēja vienam un tam pašam mērķim, vertikālā integrācija un uz datiem balstītas priekšrocības.
- 173 DTA 13. apsvērumā ir paskaidrots, ka vāja sāncensība un negodīga prakse digitālajā nozarē dažus digitālos pakalpojumus skar biežāk un izteiktāk nekā citus un ka tas it īpaši ir attiecināms uz plaši izplatītiem un lietotiem digitālajiem pakalpojumiem, kuri galvenokārt tiek izmantoti kā tiešie starpniekpakalpojumi starp komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem un kurus galvenokārt raksturo faktori, kas minēti šā sprieduma 172. punktā.
- 174 No tā izriet, ka daudzviesošānās trūkums un piesaistes efekta esamība ir būtiski faktori, kas var raksturot vārtzini, kurš sniedz PPP, kas ir svarīga vārteja.
- 175 Tomēr jāprecizē, pirmkārt, ka faktori, kas DTA 2. un 13. apsvērumā ir minēti kā piemēri, nav *sine qua non* nosacījumi, lai PPP varētu uzskatīt par svarīgu vārteju.
- 176 Otrkārt, ja attiecīgais uzņēmums iesniedz argumentus attiecībā uz faktoriem, kas DTA 2. un 13. apsvērumā ir minēti kā piemēri, atbilstoši DTA 3. panta 5. punktam jāņem vērā apstākļi, kādos attiecīgais PPP darbojas.

- 177 Tādējādi daudzviesošanas vai piesaistes efekta esamība vai trūkums jāvērtē nevis abstrakti, bet saistībā ar apstākļiem, kādos PPP darbojas.
- 178 Turklāt jāņem vērā attiecīgās daudzviesošanas īpašās un konkrētās iezīmes. Proti, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 137. punkta, ko prasītāja nav apstrīdējusi, tikai tas vien, ka tiešsaistes sociālās tīklošanās platformas lietotāji paralēli izmanto citas tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu platformas, nenozīmē, ka šīm dažādajām platformām tie piešķir tādu pašu nozīmi. Tādējādi, kā būtībā izriet no minētā lēmuma 138., 139. un 141. punkta, minētās izmantošanas intensitāte, proti, laiks, ko lietotājs pavada, mijiedarbojoties minētajā platformā, vai arī šādas platformas nozīme noteiktām lietotāju kategorijām, citu faktoru vidū un atkarībā no konkrētā gadījuma var būt atbilstoši faktori, kas jāņem vērā, lai vērtētu, vai zināmas daudzviesošanas pakāpes esamība liek acīmredzami apšaubīt pieņēmumu, saskaņā ar kuru attiecīgais PPP ir svarīga vārteja.
- 179 Tāpat jāuzsver, ka piesaistes efekts, ko tiešsaistes sociālā tīkla platforma var radīt attiecībā uz saviem lietotājiem, ir faktors, kas atšķiras no daudzviesošanas esamības vai tās trūkuma faktora, kā izriet no DTA 2. un 13. apsvēruma. Proti, šādas sekas varētu rasties pat daudzviesošanas gadījumā, piemēram, atkarībā no spēcīga tīkla efekta, ko rada attiecīgā platforma, no šādas tiešsaistes sociālās tīklošanās platformas izmantošanas intensitātes, konkrētu lietotāju kategoriju labākas iesaistes minētajā platformā vai arī ar rīcību saistītas neobjektivitātes, ko dažas lietotāju grupas varētu izrādīt attiecībā uz šādu platformu, kurai tie varētu būt īpaši piesaistīti. Turklāt pat daudzviesošanas esamības gadījumā daži lietotāji var saskarties ar pārslēgšanās izmaksām, ja tie pārorientē savas darbības no vienas platformas uz citu, piemēram, pielāgojot savu saturu dažādu platformu formātam un algoritmam, kā Komisija to pamatoti norādīja apstrīdētā lēmuma 136.–139. punktā.
- 180 No tā izriet, ka, lai gan daudzviesošanas un piesaistes efekta esamība vai trūkums atkarībā no attiecīgā gadījuma var būt atbilstoši elementi, lai novērtētu, vai var acīmredzami apšaubīt pieņēmumu, ka attiecīgais PPP ir svarīga vārteja, jāņem vērā minētās daudzviesošanas un piesaistes efekta īpašās un konkrētās iezīmes, kas izpaužas apstākļos, kādos attiecīgais PPP darbojas.
- 181 Prasītājas argumenti jāvērtē, ņemot vērā iepriekš minēto.
- 182 Pirmām kārtām, no šā sprieduma 174.–177. punkta izriet, ka apstrīdētā lēmuma 135. un 136. punktā Komisija pamatoti norādīja, ka, pat ja daudzviesošanas trūkums var būt atbilstošs faktors, lai novērtētu, vai PPP ir svarīga vārteja, zināmas daudzviesošanas pakāpes esamība pati par sevi nenozīmē, ka PPP nav šāda vārteja. Tādējādi šī faktora kā elementa, kas jāņem vērā, lai novērtētu, vai PPP ir šāda vārteja, nozīme var atšķirties atkarībā no dažādām PPP kategorijām.
- 183 Šajā ziņā, kā atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu paskaidroja Komisija – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, dažām PPP kategorijām, piemēram, tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, daudzviesošanas prakse ir plaši izplatīta. Taču, ja vienkāršas daudzviesošanas esamībai būtu jāpiešķir īpaša nozīme, lai noteiktu, vai tiešsaistes sociālais tīkls ir svarīga vārteja, par šādu vārteju nevarētu uzskatīt nevienu vai gandrīz nevienu tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu, tas būtu pretrunā DTA formulējumam un *ratio legis*, kurā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi ir minēti kā PPP, uz ko attiecas DTA 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts.

- 184 Daudzviesošanas izplatību tiešsaistes sociālo tīklu lietotāju vidū ilustrē prasītājas pašas sniegtie dati. Proti, no tiem izriet, ka visiem tās minētajiem tiešsaistes sociālajiem tīkliem ir raksturīga augsta daudzviesošanas pakāpe, jo vairāk nekā 65 % no to galalietotājiem vienlaikus izmanto divas citas platformas.
- 185 No tā izriet, ka, ņemot vērā attiecīgā PPP iezīmes, ar to vien, ka pastāv daudzviesošana, pat ja tā ir plaši izplatīta, nepietiek, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 186 Otrām kārtām, kā izriet no šā sprieduma 178. punkta, Komisijas vērtējumā, kas sniegts apstrīdētā lēmuma 137.–139. punktā un saskaņā ar ko dažādu tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu paralēla izmantošana būtībā nenozīmē to vienādu izmantošanu, jo lietotāji, kuri izmanto vairāk nekā vienu sociālo tīklu, tos var izmantot asimetriski, nav pieļauta kļūda.
- 187 Turklāt, kā apstrīdētā lēmuma 138. apsvērumā norāda Komisija, tas, ka vairākums *TikTok* satura veidotāju praktizē daudzviesošanu, nesniedz nekādas norādes, kādu nozīmi komerciālie lietotāji piešķir katrai platformai, jo minētie satura radītāji var, piemēram, galvenokārt darboties *TikTok* un tikai dažkārt izmantot citas platformas. Tādējādi Komisija varēja pamatoti konstatēt, ka, tā kā satura radītāji ir ieinteresēti, lai to materiāls ir pieejams pēc iespējas plašākai auditorijai, nav pārsteidzoši, ka tie izvēlas daudzviesošanu. Tāpat tā varēja pamatoti norādīt, ka, tā kā daži satura radītāji lielāko daļu savu darbību veic noteiktā platformā, tie var saskarties ar pārslēgšanās izmaksām, ja tie nolemj pārorientēt savas darbības uz citu platformu, it īpaši, ņemot vērā nepieciešamību piesaistīt klientus vai pielāgot savu saturu dažādu platformu formātam un algoritmam.
- 188 Visbeidzot, kā būtībā izriet no apstrīdētā lēmuma 139. un 141. punkta, pat ja daži lietotāji izmanto vairākus tiešsaistes sociālos tīklus vienādi, konkrēts tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums tomēr var būt svarīga vārteja, jo tas ļauj komerciālajiem lietotājiem citastarp sasniegt konkrētu galalietotāju demogrāfisko grupu, piemēram, gados jaunus lietotājus.
- 189 Tomēr jānorāda, ka argumenti un pierādījumi, ko administratīvajā procesā iesniedza prasītāja, kurai ir pierādīšanas pienākums, attiecas tikai uz daudzviesošanas esamību vispār, nevis uz dažādu tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu platformu izmantošanas intensitāti.
- 190 Turklāt šajā prasībā prasītāja apgalvo tikai to, ka Komisijai esot bijis jāņem vērā, ka *TikTok* kā “sociālā tīkla” izmantošanas intensitāte esot praktiski pielīdzināma nullei, jo šīs platformas galvenais mērķis ir sniegt video koplietošanas pakalpojumus.
- 191 Tomēr šis arguments ir jānoraida.
- 192 Pirmkārt, ar šā sprieduma 190. punktā minēto argumentu prasītāja patiesībā apšaubā *TikTok* kvalificēšanu kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu, tomēr tā nesniedz pierādījumus, ka apstrīdētā lēmuma 38.–66. punktā minētie apsvērumi ir kļūdaini.
- 193 Otrkārt, saskaņā ar DTA 2. panta 7. punktu jēdziens “tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums” ir definēts kā platforma, kas galalietotājiem ļauj veidot sakarus un sazināties citam ar citu, kopīgot saturu un atklāt citus lietotājus un saturu ar vairāku ierīču starpniecību un it īpaši, izmantojot tērzētavas (*chats*), publikācijas (*posts*), video un ieteikumus. No tā izriet, ka viena no tiešsaistes

sociālās tīklošanās pamatfunkcijām ir ļaut kopīgot un atklāt saturu, it īpaši video. Tādējādi, lai novērtētu, cik intensīvi galalietotāji izmanto šo platformu, nozīme ir elementiem, kas attiecas uz video kopīgošanu un atklāšanu *TikTok*.

- 194 Tādējādi jāsecina, ka Komisijas vērtējumā, kas minēts apstrīdētā lēmuma 137.–139. punktā, nav pieļauta kļūda.
- 195 Trešām kārtām, Komisija apstrīdētā lēmuma 141. punktā varēja pamatoti apgalvot, ka prasītājas iesniegtajiem datiem, kas parāda, ka lielākā daļa *TikTok* lietotāju izmanto arī *Instagram* un *Facebook*, pierādījuma spēks ir ierobežots.
- 196 Šajā ziņā prasītāja ir iesniegusi datus, saskaņā ar kuriem aptuveni 82 % un 77 % no *TikTok* galalietotājiem izmanto attiecīgi arī *Instagram* un *Facebook*, savukārt 38 % un 48 % no *Facebook* un *Instagram* galalietotājiem izmanto arī *TikTok*. Tā norāda, ka daudzviesošanas asimetriskais raksturs pierādot, ka *TikTok* atšķirībā no tādiem “sociālajiem tīkliem” kā *Facebook* vai *Instagram* negūst labumu no tīkla un piesaistes efekta.
- 197 Tomēr, pirmkārt, kā norādīts šā sprieduma 184. punktā, prasītājas iesniegtie dati liecina par augstu daudzviesošanas pakāpi visās minētajās platformās, jo vairāk nekā 65 % galalietotāju vienlaikus izmanto divas citas platformas.
- 198 Otrkārt, kā paskaidrots apstrīdētā lēmuma 141. punktā, daudzviesošanas asimetriskumu attiecībā uz *TikTok* lietotājiem var izskaidrot ar ekonomisko un vēsturisko situāciju, kādā tiešsaistes sociālie tīkli darbojas Savienībā. Proti, nav strīda par to, ka *Facebook* un *Instagram* Savienībā darbojās ilgu laiku pirms *TikTok* un ka šīm minētajām platformām pirms *TikTok* laišanas iekšējā tirgū bija ievērojama lietotāju bāze Savienībā. Šādos apstākļos bija jāreķinās, ka liela daļa *TikTok* lietotāju pirms *TikTok* darbības sākšanas izmantoja *Facebook* un *Instagram* un turpināja tās izmantot arī pēc tam.
- 199 Turklāt, kā apstrīdētā lēmuma 141. punktā uzsvēra Komisija – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, tās sniegtie dati neatspoguļo dažādu tiešsaistes sociālo tīklu izmantošanas intensitāti, it īpaši tāpēc, ka – kā šajā ziņā norādīja arī Komisija – *TikTok* ir lielāka mijiesaistes pakāpe nekā citiem sociālajiem tīkliem, jo galalietotāji, it īpaši jaunieši, pavada vairāk laika *TikTok* nekā citos sociālajos tīklos.
- 200 Katrā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka *TikTok* lietotāju, no vienas puses, un *Facebook* un *Instagram* lietotāju, no otras puses, praktizētās daudzviesošanas asimetriskums ir saistīts nevis ar ekonomisko un vēsturisko situāciju, kādā darbojas tiešsaistes sociālie tīkli Savienībā (skat. šā sprieduma 198. punktu), bet ar *TikTok* tīkla un piesaistes efekta neesamību.
- 201 Pirmkārt, kā norādīts šā sprieduma 152.–157. punktā, prasītāja nav iesniegusi pamatotus pierādījumus, kas ļauj uzskatīt, ka *TikTok* neradīja spēcīgu tīkla efektu.
- 202 Otrkārt, prasītāja nav iesniegusi nevienu patstāvīgu argumentu par to, ka *TikTok* neradīja apgalvoto piesaistes efektu. Proti, tās argumentācija ir balstīta uz pieņēmumu, ka ievērojamas daudzviesošanas esamība pati par sevi ir pierādījums piesaistes efekta neesamībai. Tomēr šā sprieduma 179. punktā izklāstīto iemeslu dēļ šis pieņēmums ir kļūdainš.
- 203 Tāpat šā sprieduma 155.–157. punktā minēto iemeslu dēļ jānoraida arī atsauce uz to, ka *TikTok* nedarbojas, pamatojoties uz “sociālo grafiku”.

- 204 Ceturtām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *ByteDance* [platformā] *TikTok* ir ieviesusi vairākus mehānismus, kas ļauj tās lietotājiem pārpublicēt un vienlaikus publicēt saturu citās platformās, kā arī savienot savus kontus citās platformās ar saviem *TikTok* kontiem. Tā uzskata, ka daudzviesošanas veicināšana liecinot par to, ka tā ir jaunienācēja tirgū, kas cenšas piesaistīt vairāk lietotāju, un nevis to, ka tā nav vērtzinis ar PPP, kas ir svarīga vārteja.
- 205 Apstrīdētā lēmuma 142. apsvērumā Komisija pamatoti noraidīja šo argumentu to pašu iemeslu dēļ, kas ir tās argumentu par daudzviesošanas esamību noraidīšanas pamatā.
- 206 Šādu mehānismu ieviešanu var izskaidrot it īpaši ar to, ka *TikTok* tās pašreizējā versijā Savienībā sāka darbību tikai 2018. gada augustā un tādējādi tā centās piesaistīt vairāk lietotāju, kuri jau izmantoja citas platformas. Turklāt, kā tiesas sēdē apstiprināja prasītāja, arī citi tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi nodrošina saviem lietotājiem iespēju pārpublicēt un vienlaikus publicēt [saturu] konkurējošās platformās.
- 207 Šādos apstākļos ar to vien, ka *ByteDance* ļauj *TikTok* lietotājiem pārpublicēt un vienlaikus publicēt saturu citās platformās, kā arī savienot savus kontus citās platformās ar to *TikTok* kontiem, nepietiek, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 208 Piektām kārtām, prasītāja apgalvo, ka tās argumenti vispārīgi pierādot, ka *TikTok* komerciālie lietotāji nav “atkarīgi” no šīs platformas, lai sasniegtu savus galalietotājus, jo šim nolūkam viņiem ir alternatīvi līdzekļi, kā to apstiprinot apstākļi, ka liela daļa no viņiem izvēlas daudzviesošanu. Tas nozīmē, ka *TikTok* nav svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 209 Šajā ziņā no DTA 20. apsvēruma būtībā izriet: principā ir uzskatāms, ka uzņēmums sniedz PPP, kas ir svarīga vārteja, ja ļoti liels komerciālo lietotāju skaits ir atkarīgs no minētā PPP, lai sasniegtu ļoti lielu galalietotāju skaitu, jo šis apstākļi ļauj uzņēmumam, kas sniedz šo PPP, ietekmēt ievērojamas šo komerciālo lietotāju daļas darbību savā labā.
- 210 Tomēr, lai uzskatītu, ka PPP komerciālie lietotāji ir “atkarīgi” no PPP, lai sasniegtu savus galalietotājus, minētajam PPP nav jābūt vienīgajam kanālam, ar kura starpniecību šie uzņēmumi var sasniegt šos lietotājus. Pietiek ar to, ka šī mērķa sasniegšanai tas ir svarīgs kanāls, kuram minētie komerciālie lietotāji var piekļūt tikai tad, ja tiem ir konts šajā PPP.
- 211 Tieši tā tas ir šajā gadījumā. Pirmkārt, netiek apstrīdēts, ka *TikTok* ir ļoti liels komerciālo lietotāju un galalietotāju skaits. Otrkārt, tāpat netiek apstrīdēts, kā prasītāja to apstiprināja tiesas sēdē, ka uzņēmums, kas izmanto *TikTok*, var sasniegt savus galalietotājus tikai tad, ja tas ir reģistrēts *TikTok*. Tādējādi šis komerciālais lietotājs tostarp nevar piekļūt minētajiem galalietotājiem no sava konta, kas reģistrēts citā platformā.
- 212 Līdz ar to prasītājas arguments, ka komerciālie lietotāji nav “atkarīgi” no *TikTok*, lai šajā platformā sasniegtu galalietotājus, ir jānoraida.
- 213 Visbeidzot – prasītājas arguments par reklāmdevēju reklāmas izdevumiem *TikTok* platformā salīdzinājumā ar reklāmdevēju reklāmas izdevumiem *Alphabet* un *Meta* platformās, uz kuru Komisija atbildēja apstrīdētā lēmuma 140. punktā, pārklājas ar tās argumentiem par reklāmdevēju it kā vājo mijiedarbību ar *TikTok* platformu, kas ir novērtēti atsevišķā apstrīdētā lēmuma daļā un tādējādi tiks izskatīti šā sprieduma 248.–285. punktā.

- 214 No tā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, noraidīdama prasītājas argumentus un pierādījumus par daudzviesošanas esamību un par apgalvoto piesaistes efekta trūkumu, pamatojoties uz to, ka tie nebija pietiekami pamatoti, lai liktu acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 215 Tādējādi pirmā pamata trešās daļas otrais iebildums jānoraida kā nepamatots.

c) Par “TikTok” mazāku mērogu salīdzinājumā ar citu platformu mērogu un lielo konkurentu skaitu

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 216 Prasītāja būtībā apgalvo, ka *TikTok* esot mazāks mērogs nekā dažiem citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, piemēram, *Facebook* un *Instagram*, un ka tai esot liels skaits konkurentu.
- 217 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju, būtībā pārņemot apstrīdētā lēmuma 143.–146. punktā sniegto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

2) Apstrīdētais lēmums

- 218 Pirmām kārtām, apstrīdētā lēmuma 143.–146. punktā Komisija norādīja, ka prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *TikTok* ieņēmumi, galalietotāju skaits un vidējie ieņēmumi uz vienu lietotāju (turpmāk tekstā – “*ARPU*”) Savienībā bija mazāki nekā citās platformās, neliek acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 219 Šajā ziņā, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 144. un 145. punktā Komisija norādīja, ka prasītājas argumentam par *TikTok* lielumu saistībā ar ieņēmumiem un *ARPU* nav nozīmes, jo tas attiecas uz ieņēmumiem no tiešsaistes reklāmas, un ka relatīvais mērogs, ko mēra, pamatojoties uz ieņēmumiem un *ARPU*, nav labs rādītājs, lai novērtētu, vai PPP bija svarīga vārteja.
- 220 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 146. punktā Komisija konstatēja, ka *TikTok* absolūtais mērogs galalietotāju un komerciālo lietotāju skaita ziņā būtiski pārsniedz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības un ka *TikTok* relatīvais mērogs, proti, *TikTok* mērogs salīdzinājumā ar citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem galalietotāju skaita ziņā, nav mazs, jo tas atbilst aptuveni pusei no *Facebook* un *Instagram* mēroga. Tā piebilda, ka ar to vien, ka *TikTok* ir mazāka nekā citas platformas, nepietiek, lai atspēkotu minētajā tiesību normā izklāstīto pieņēmumu, jo iepriekšējos gados *TikTok* galalietotāju skaits ir pieaudzis un *TikTok* mijiesaites pakāpe ir augstāka nekā citiem tiešsaistes sociālajiem tīkliem, it īpaši gados jaunu lietotāju vidū.
- 221 Otrām kārtām, apstrīdētā lēmuma 150.–154. punktā Komisija noraidīja prasītājas argumentu, saskaņā ar ko *TikTok* būtībā bija liels skaits konkurentu, no kuriem dažiem bija labi iedibinātas ekosistēmas.

3) Vispārējās tiesas vērtējums

- 222 Viens no DTA 23. apsvērumā minētajiem elementiem, kuru Komisija var ņemt vērā, izskatot attiecīgā uzņēmuma argumentus, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, it īpaši ir tas, “cik svarīgs ir [attiecīgā uzņēmuma] [PPP], ņemot vērā attiecīgā [PPP] darbību vispārējo mērogu”. Tomēr šajā apsvērumā nav precizēti parametri, uz kuru pamata būtu jāvērtē attiecīgā PPP svarīgums un mērogs.
- 223 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka *TikTok* nav svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, pamatojoties uz to, ka *TikTok* ir mazāka par citām labi pazīstamām platformām, pirmkārt, reklāmas ieņēmumu un *ARPU* ziņā un, otrkārt, galalietotāju skaita ziņā.
- 224 Šajā ziņā, pirmām kārtām, apstrīdētā lēmuma 146. punktā Komisija, nepieļaujot kļūdu un prasītājai neapstrīdot datus, kurus Komisija minēja šajā punktā, norādīja, ka *TikTok* absolūtais mērogs galalietotāju un komerciālo lietotāju skaita ziņā būtiski pārsniedz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības un ka *TikTok* relatīvais mērogs nav mazs, jo tā ir sasniegusi aptuveni pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma. Turklāt *TikTok* lietotāju skaits iepriekšējos gados ir pastāvīgi palielinājās.
- 225 Būtu jāpiebilst, ka apstrīdētā lēmuma 153. punktā Komisija norādīja – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka *TikTok* komerciālo lietotāju skaits kopš 2020. gada arī ir būtiski palielinājies, ievērojami pārsniedzot DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto robežvērtību; tas liecina, ka kopš 2020. gada arī komerciālie lietotāji piešķir *TikTok* lielāku nozīmi.
- 226 Šajā prasībā prasītāja ir izvirzījusi jaunus argumentus un datus, kurus tā nebija iesniegusi administratīvā procesa laikā, lai pierādītu, ka salīdzinājumā ar citām tiešsaistes platformām *TikTok* mērogs esot neliels.
- 227 Vispirms prasītāja apgalvo, ka *TikTok* galalietotāju skaits 2022. gadā esot bijis tikai [5–10] % no kopējā galalietotāju skaita tādās tiešsaistes platformās kā *Facebook*, *Instagram*, *YouTube*, *Snapchat*, *Twitter*, *Pinterest*, *LinkedIn*, *Reddit* un *TikTok*.
- 228 Turpinājumā prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā, pretēji tam, kas noteikts DTA 23. apsvērumā, Komisija neesot salīdzinājusi *TikTok* ar tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu darbību vispārējo mērogu, bet ir salīdzinājusi to tikai ar *Instagram* un *Facebook*.
- 229 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisijai esot jāņem vērā arī tiešsaistes video koplietošanas pakalpojumi, it īpaši *DailyMotion* un *Vimeo* pakalpojumi.
- 230 Prasītāja, balstoties uz šo salīdzinošo novērtējumu, uzskata, ka Komisijai esot bijis jāsecina, ka salīdzinoši nelielais *TikTok* mērogs pierāda, ka tā nebija svarīga vārteja, kā konstatēts tās 2023. gada 5. septembra Lēmumā C(2023) 6078 final lietās DTA.100015, DTA.100028 un DTA.100034, izdarītajos secinājumos, no kuriem izriet, ka ar to, ka *Bing* pārstāvēja 10 % no meklējumiem, izmantojot datoru, un ka *Edge* tirgus daļa bija 12 % salīdzinājumā ar *Chrome* tirgus daļu 60,5 % apmērā, pietiek, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.

- 231 Tomēr, pirmkārt, jānorāda, ka administratīvā procesa laikā prasītāja nesalīdzināja *TikTok* galalietotāju skaitu ar tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu vispārējo mērogu un neiesniedza nekādus datus par minēto darbību vispārējo mērogu. Turklāt tā arī nesalīdzināja *TikTok* galalietotāju skaitu ar *Pinterest*, *LinkedIn*, *Reddit*, *DailyMotion* vai *Vimeo* lietotāju skaitu un šajā ziņā nesniedza nekādu informāciju.
- 232 Izskatot šo prasību atcelt tiesību aktu, Vispārējās tiesas uzdevums ir noteikt, vai Komisija ir pieļāvusi kļūdas, izvērtējot argumentus, ko attiecīgais uzņēmums iesniedzis administratīvā procesa laikā, lai atspēkotu pieņēmumus, nevis pārbaudīt, vai minētos pieņēmumus var atspēkot, ņemot vērā jaunus argumentus un pierādījumus, kurus minētais uzņēmums pirmo reizi iesniedzis Vispārējā tiesā.
- 233 Proti, jānorāda, ka ar DTA ir izveidots īpašs tiesiskais regulējums, kas reglamentē vārtziņa statusa noteikšanu un kam ir raksturīgas īpašas iezīmes. Tādējādi, lai nodrošinātu DTA efektīvu piemērošanu, Komisijai pēc iespējas ātri jānosaka vārtziņu statuss. Šajā nolūkā DTA ir paredzēti DTA 3. panta 2. punktā izklāstītie pieņēmumi, lai racionalizētu minētā statusa noteikšanas procesu. Savukārt iespēja tos atspēkot ir pakļauta gan stingrām procesuālām prasībām, gan prasībām, kas attiecas uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu līmeni. Tādējādi DTA 3. panta 5. punktā ir precizēts, ka attiecīgais uzņēmums “kopā ar savu paziņojumu” var iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, lai apšaubītu minētos pieņēmumus. Turklāt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2023/814 (2023. gada 14. aprīlis) par sīki izstrādātu kārtību, kādā Komisija veic noteiktas procedūras saskaņā ar [DTA] (OV 2023, L 102, 6. lpp.), 2. panta 3. punktā ir noteikts, ka attiecīgajam uzņēmumam sava paziņojuma pielikumā ir jāiesniedz argumenti, skaidri norādot, uz kuru no trim DTA 3. panta 1. punktā paredzētajām kumulatīvajām prasībām attiecas tā argumenti, un par katru argumentu jāpaskaidro, kāpēc, neraugoties uz to, ka tas atbilst attiecīgajai DTA 3. panta 2. punktā noteiktajai robežvērtībai, attiecīgais PPP izņēmuma kārtā minētajai prasībai neatbilst.
- 234 Tādējādi attiecīgais uzņēmums nevar pirmo reizi iesniegt Vispārējā tiesā argumentus vai pierādījumus saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, ja tas nebija tos iesniedzis administratīvā procesa laikā, izņemot, ja tas vēlas ar tiem apšaubīt apstrīdētajā lēmumā minēto tiesisko vai faktisko apstākli, par kuru šī procesa laikā tas nevarēja paust nostāju. Šajā lietā tas nav attiecināms uz šā sprieduma 227.–229. punktā izklāstītajiem argumentiem.
- 235 No tā izriet, ka šie argumenti ir nepieņemami.
- 236 Šo secinājumu neatspēko prasītājas arguments, saskaņā ar kuru, atsaucoties uz noteiktiem spriedumiem konkurences tiesību un valsts atbalsta jomā, šādi argumenti un pierādījumi esot pieņemami, pat ja tie tika iesniegti pirmo reizi Vispārējā tiesā. Šajā ziņā tā min vairākus spriedumus: 2010. gada 1. jūlija spriedumu *Knauf Gips*/Komisija (C-407/08 P, EU:C:2010:389, 89.–92. punkts), 2005. gada 21. septembra spriedumu *EDP*/Komisija (T-87/05, EU:T:2005:333, 158. punkts) un 2023. gada 10. maija spriedumu *Ryanair* un *Condor Flugdienst*/Komisija (*Lufthansa*; COVID-19) (T-34/21 un T-87/21, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2023:248, 86. punkts).
- 237 Tomēr šī judikatūra attiecas uz DTA tiesību normām un jomām, kurās, kā atgādināts šā sprieduma 233. punktā, tiek piemērotas stingras prasības par DTA 3. panta 2. punktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumu gan procesuālā līmenī, gan attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu līmeni, tādējādi šajā lietā minētā judikatūra nav piemērojama.

- 238 Otrkārt, jebkurā gadījumā jānorāda, tāpat kā to dara Komisija, ka argumenti, kurus prasītāja pirmo reizi ir iesniegusi Vispārējā tiesā, ir balstīti uz kļūdainu salīdzinājumu. Proti, dažas no tiešsaistes platformām, kuras min prasītāja, lai veiktu šo salīdzinājumu, nav tiešsaistes sociālie tīkli, bet ietilpst citās PPP kategorijās, savukārt saskaņā ar DTA 23. apsvērumu uzņēmuma PPP nozīme ir jāvērtē, ņemot vērā attiecīgo PPP darbību vispārējo mērogu. Tas it īpaši ir attiecināms uz *YouTube*, kuru Komisija kvalificēja kā PPP, kas ir video koplietošanas platforma, un *DailyMotion* un *Vimeo*, kuras prasītāja aprakstīja kā video koplietošanas platformas.
- 239 Turklāt un atbilstoši tam, ko Komisija uzskatīja apstrīdētā lēmuma 146. punktā, *TikTok* lielumu nevar vērtēt statistiski, bet jāņem vērā galalietotāju skaita strauja un ievērojama palielināšanās, dažu gadu laikā sasniedzot aptuveni pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma.
- 240 Šo pašu iemeslu dēļ prasītājas atsauce uz Komisijas lēmumu par *Bing* un *Edge* pakalpojumiem (skat. šā sprieduma 230. punktu) nevar novest pie cita secinājuma. Papildus tam, ka Savienības tiesai Komisijas administratīvā prakse nav saistoša, prasītāja nav pierādījusi, ka *ByteDance* un *Microsoft* situācijas ir līdzīgas. Prasītājas minētais Komisijas lēmums attiecas uz citām PPP kategorijām, nevis uz tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, un prasītāja nav paskaidrojusi, kādēļ apstākļi, kādos darbojas šīs citas PPP kategorijas, ir līdzīgi apstākļiem, kādos darbojas tāds tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums kā *TikTok*. Turklāt minētajā lēmumā Komisija norādīja, ka *Microsoft* iesniedza datus, kas it īpaši liecina, ka *Bing* ir tikai 3,6 % no vispārējā darbību mēroga tiešsaistes meklētājprogrammu jomā un ir 25 reizes mazāka nekā *Google Search* un ka *Edge* ir tikai 5,8 % no vispārējā darbību mēroga tīmekļa pārlūkprogrammu jomā un ir desmit reizes mazāka nekā *Google Chrome*. Tomēr izskatāmajā lietā prasītāja savā paziņojumā nesniedza līdzīgus datus attiecībā uz *TikTok* mērogu. Patiesībā apstāklis, ka *TikTok* relatīvais mērogs sasniedza aptuveni pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma, nošķir šo lietu no iepriekš minētajām lietām.
- 241 Otrām kārtām, prasītāja arī nevar pārņemt Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma 146. punktā tā balstījās uz *TikTok* galalietotāju skaita pieaugumu laikposmā no 2020. līdz 2022. gadam, nesalīdzinot to ar *Meta* un *Alphabet* platformu galalietotāju skaita pieaugumu vai arī tempu, kādā attīstījās *Meta* un *Alphabet*, kas atdarina *TikTok*, pakalpojumi.
- 242 Administratīvā procesa laikā prasītājai, kurai ir pierādīšanas pienākums, bija jāiesniedz Komisijai dati, kas ietver šādu salīdzinājumu, bet tā to nav izdarījusi. Tādējādi šādi argumenti, kas pirmo reizi ir izvirzīti Vispārējā tiesā, ir nepieņemami šā sprieduma 232.–237. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.
- 243 Trešām kārtām, jānorāda prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *TikTok* nevarot salīdzināt ar *Meta* platformām vai citiem tiešsaistes sociālajiem tīkliem, jo *TikTok* galvenais mērķis esot piedāvāt video koplietošanas pakalpojumus, nevis tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumus. Pirmkārt, šis arguments ir pretrunīgs, jo prasītāja vairākkārt salīdzina *ByteDance* ar *Facebook* un *Instagram*. Otrkārt, jebkurā gadījumā šis arguments ir jānorāda to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma 190.–193. punktā.
- 244 Visbeidzot prasītāja neizvirza nevienu argumentu attiecībā uz apstrīdētā lēmuma 151.–154. punktu, no kuriem it īpaši izriet, ka *TikTok* komerciālo lietotāju skaits kopš 2020. gada arī ir ievērojami palielinājies (skat. šā sprieduma 225. punktu), ka komerciālajiem lietotājiem, kuri paši sevi tā identificēja un kuriem tādējādi ir pašidentificēti komerciālie konti Savienībā, ir piekļuve tieši uzņēmumiem paredzētām funkcijām, piemēram, informācijai par darbības

rezultātiem, radošiem rīkiem un ekskluzīvā konta iespējām, un ka *ByteDance* turpina izstrādāt jaunas funkcijas komerciālajiem lietotājiem. Šie apstākļi kopumā liecina, ka *TikTok* sociālās tīklošanās pakalpojums minētajiem uzņēmumiem ir svarīgs pakalpojums.

- 245 Tādējādi jāsecina: Komisija pamatoti uzskatīja, ka prasītājas argumenti par *TikTok* mērogu galalietotāju skaita ziņā salīdzinājumā ar citu tiešsaistes sociālās tīklošanās platformu mērogu, kā arī par daudzu konkurentu esamību, nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 246 Prasītājas argumentācija par *TikTok* ieņēmumu no reklāmas un *ARPU* relatīvo mērogu pārklājas ar argumentāciju par reklāmdevēju mijiedarbības līmeni *TikTok*, un tāpēc tā tiks izvērtēta šā sprieduma 248.–285. punktā.
- 247 Līdz ar to pirmā pamata trešās daļas trešais iebildums jānoraida kā nepamatots.

d) Par reģistrēto komerciālo lietotāju ieņēmumiem no reklāmas un mijiedarbības līmeni “TikTok”

1) Lietas dalībnieku argumenti

- 248 Prasītāja būtībā apgalvo, ka tās ieņēmumu no reklāmas, *ARPU* vai arī *TikTok* reģistrēto reklāmdevēju un komerciālo lietotāju mijiedarbības zemais līmenis, kas ir zemāks par dažu citu platformu līmeni, pierādot, ka *TikTok* nav svarīga vārteja.
- 249 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju un būtībā atkārtoti apstiprina apstrīdētā lēmuma 127.–129., 140., 144., 145. un 147.–151. punktā iekļauto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

2) Apstrīdētais lēmums

- 250 Apstrīdētajā lēmumā Komisija noraidīja prasītājas argumentus par *ByteDance* ieņēmumiem no reklāmas, *ARPU* vai par *TikTok* reģistrēto reklāmdevēju un komerciālo lietotāju, iespējams, vājo mijiedarbību, pamatojoties uz to, ka, pirmkārt, tiem nav nozīmes un, otrkārt, tie katrā ziņā nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 251 Tādējādi Komisija noraidīja šos argumentus kā neatbilstošus, jo, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 127.–129., 140., 144., 147. un 150. punkta, tie būtībā attiecas uz citu PPP kategoriju, proti, tiešsaistes reklāmas pakalpojumiem, nevis uz tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, un šo divu kategoriju PPP komerciālie lietotāji DTA pielikuma E daļā “Konkrētas definīcijas” ir definēti atsevišķi.
- 252 Turklāt apstrīdētā lēmuma 145. punktā Komisija norādīja, ka ieņēmumi no reklāmas un *ARPU* nav atbilstoši rādītāji, lai novērtētu, vai konkrēts PPP ir svarīga vārteja.
- 253 Papildus Komisija apstrīdētā lēmuma 148. punktā piebilda, ka, lai arī daži reklāmdevēji *TikTok* var būt arī tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu komerciālie lietotāji, veicot novērtējumu saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, jebkurā gadījumā jāņem vērā visi komerciālie lietotāji, nevis tikai reklāmdevēji, kas maksā par reklāmas izvietošanu, jo komerciālie lietotāji, kas

nemaksā par reklāmas izvietošanu šajā platformā, arī var būt atkarīgi no tās, lai nodrošinātu savu darbību pamanāmību. Turklāt apstrīdētā lēmuma 149. punktā tā konstatēja, ka prasītājas iesniegtie dati par reģistrēto komerciālo lietotāju mijiedarbību nav reprezentatīvi.

254 Visbeidzot apstrīdētā lēmuma 151. punktā Komisija norādīja, ka nav atbilstoši datus par *ByteDance* tiešsaistes reklāmu salīdzināt ar informāciju par *Alphabet*, *Meta* un *Amazon* tiešsaistes reklāmu, jo pēdējie minētie uzņēmumi piedāvā plašāku reklāmas izvietošanas pakalpojumu klāstu nekā *TikTok*.

3) *Vispārējās tiesas vērtējums*

255 Pirmām kārtām, jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaudama kļūdu, varēja šā sprieduma 251. punktā izklāstīto iemeslu dēļ noraidīt kā neatbilstošus prasītājas argumentus par tiešsaistes reklāmu, kas iesniegti, lai apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos pieņēmumus.

256 Vispirms, kā norādīts šā sprieduma 53. punktā, jāatgādina, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka visi prasītājas argumenti un pierādījumi, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, tostarp par tiešsaistes reklāmu, izņemot tās “papildu” argumentus, ir tieši saistīti ar minēto pieņēmumu pamatā esošajiem kvantitatīvajiem kritērijiem DTA 23. apsvēruma izpratnē.

257 Attiecībā uz pēdējo minēto argumentu atbilstību, kā norāda Komisija, ir taisnība, ka tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi un tiešsaistes reklāmas pakalpojumi ir divas dažādas PPP kategorijas saskaņā ar DTA 2. panta 2. punkta c) un j) apakšpunktu un 7. punktu.

258 Tāpat Komisija pamatoti norādīja, ka jēdziens “komerciālie lietotāji” DTA pielikuma E daļā “Konkrētas definīcijas” ir definēts atšķirīgi, pirmkārt, attiecībā uz tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem un, otrkārt, attiecībā uz tiešsaistes reklāmas pakalpojumiem. Tādējādi pirmie minētie būtībā ir definēti kā uzņēmumi, kuri ir iekļauti uzņēmumu sarakstā vai kuriem ir komerciāls konts tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumā, savukārt otrie minētie būtībā ir definēti kā reklāmdevēji.

259 Tomēr, izskatot jautājumu, vai šis tiešsaistes sociālais tīklošanās pakalpojums ir svarīga vārteja, šis atšķirības pašas par sevi neļauj kā neatbilstošus noraidīt argumentus vai pierādījumus, kas attiecas uz tiešsaistes reklāmu platformā *TikTok*.

260 Pirmkārt, nav apstrīdēts – kā jau lietas dalībnieki to apstiprinājuši atbildēs uz procesa organizatorisko pasākumu –, ka, pat ja tie ietilpst divās dažādās PPP kategorijās, tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi un tiešsaistes reklāmas pakalpojumi šīs lietas apstākļos tiek sniegti vienā un tajā pašā platformā, proti, platformā *TikTok*. Tādējādi, kā paskaidro prasītāja, *TikTok* ir vienota platforma, kurā, no vienas puses, mijiedarbojas lietotāji, it īpaši kopīgojot un vizualizējot video, un, no otras puses, reklāmdevēji maksā par sludinājumu publicēšanu, parasti izvietojot tos starp minēto lietotāju vizualizētajiem video.

261 Otrkārt, turklāt lietas dalībnieki, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 148. punkta un kā tie ir apstiprinājuši savās atbildēs uz procesa organizatorisko pasākumu, ir vienisprātis par to, ka pastāv zināma pārklāšanās starp tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu komerciālajiem lietotājiem un tiešsaistes reklāmas pakalpojuma komerciālajiem lietotājiem, jo daži reklāmdevēji var atbilst arī tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu lietotāju definīcijai.

- 262 Tādējādi nevar noliegt, ka *TikTok* gūtie ienākumi no reklāmas vai *ARPU* principā var būt viens no netiešajiem pierādījumiem tam, cik svarīga komerciālajiem lietotājiem ir šī platforma, lai sasniegtu galalietotājus, jo reklāma ir viens no līdzekļiem, ko parasti izmanto minētie komerciālie lietotāji, lai sasniegtu savus klientus.
- 263 Tātad Komisija, nepieļaudama kļūdu, nevarēja noraidīt kā neatbilstošus prasītājas argumentus un pierādījumus par tiešsaistes reklāmu, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos pieņēmumus.
- 264 Turklāt, atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu, Komisija atzina, ka šādus argumentus un pierādījumus principā var minēt, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 265 Ņemot to vērā, jānorāda, ka Komisija prasītājas argumentus un pierādījumus par tiešsaistes reklāmu noraidīja arī cita iemesla dēļ, kas norādīts apstrīdētajā lēmumā, proti, ka šie argumenti un pierādījumi katrā ziņā nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 266 Tādējādi, otrām kārtām, jāpārbauda, vai Komisija šāda iemesla dēļ varēja, nepieļaudama kļūdu, noraidīt šos argumentus un pierādījumus.
- 267 Šajā ziņā, pirmkārt, Komisija apstrīdētā lēmuma 145. punktā būtībā pareizi norādīja, ka relatīvais mērogs, ko nosaka, pamatojoties uz ieņēmumiem un *ARPU*, neņemot vērā citus faktorus, nav labs rādītājs, lai novērtētu, vai PPP ir svarīga vārteja, jo dažādos uzņēmējdarbības modeļos pakalpojumi tiek monetizēti atšķirīgi.
- 268 Proti, kā atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu paskaidroja Komisija, sociālie tīkli bieži vien īsteno uzņēmējdarbības stratēģiju, lai paplašinātu savu lietotāju bāzi un tādējādi radītu arvien spēcīgāku tīkla efektu, tādēļ noteiktā laikposmā tie dod priekšroku lietotāju skaita pieaugumam, nevis to monetizācijai.
- 269 Otrkārt, Komisija apstrīdētā lēmuma 148. punktā pamatoti norādīja, ka, lai gan daži reklāmdevēji [platformā] *TikTok* varētu atbilst arī tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu “komerciālo lietotāju” definīcijai, tomēr tā ir plašāka kategorija nekā reklāmdevēju kategorija. Šajā punktā tā pamatoti uzsvēra, ka, lai pārbaudītu, vai *TikTok* ir svarīga vārteja, jāņem vērā ne tikai reklāmdevēji, kas maksā par reklāmu izvietojumu, bet arī komerciālie lietotāji, kas nemaksā par reklāmas izvietojumu šajā platformā, jo tie tomēr var būt atkarīgi no *TikTok*, lai nodrošinātu savu darbību pamanāmību, turklāt prasītāja to neapstrīd.
- 270 Šajā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 148. punktā arī paskaidroja – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka vairākas *TikTok* iezīmes ir īpaši izstrādātas un domātas tādu komerciālo lietotāju vajadzībām, kuri ne obligāti ir reklāmdevēji, kas maksā par reklāmas izvietojumu, piemēram, [tās ir paredzētas,] lai atklātu un kopīgotu saturu ar vairāku ierīču starpniecību, it īpaši, izmantojot tērzētavas, publikācijas, video un ieteikumus, lai ļautu tiem izvērst savu darbību (piemēram, izmantojot vairākus radošus rīkus), palielinātu savu zīmolu pieejamību (piemēram, automātiskā ziņojumapmaiņa vai “*post scheduler*”) un uzlabotu pārdošanas rādītājus, izmantojot “*business-friendly*” funkcijas (uzņēmējdarbībai draudzīgi risinājumi), piemēram, profila aprakstā ievietojot saites, kontaktinformāciju un “*lead generation*” (klientu piesaistes) rīkus.

- 271 No šiem apsvērumiem izriet, ka papildus reklāmai pastāv arī citi līdzekļi, kas ļauj *TikTok* komerciālajiem lietotājiem veicināt savu darbību pamanāmību šajā platformā un līdz ar to sasniegt savus galalietotājus, piemēram, publicējot video savos komerciālajos kontos vai noslēdzot līgumus ar satura radītājiem vai ietekmes veidotājiem, lai reklamētu savas preču zīmes.
- 272 Tomēr jākonstatē, ka prasītājas argumenti un pierādījumi nesniedza nekādu informāciju par to, cik svarīga bija *TikTok* platforma komerciālajiem lietotājiem, kuri to izmantoja un vēlējās sasniegt galalietotājus ne tikai ar reklāmu, bet arī ar citiem līdzekļiem.
- 273 Treškārt, kā apstrīdētā lēmuma 149. punktā būtībā norādīja Komisija, prasītājas iesniegtie dati par *TikTok* “reģistrēto komerciālo lietotāju” mijiedarbību ar minēto platformu attiecas tikai uz nelielu daļu no visiem komerciālajiem lietotājiem, tādēļ šie dati nav pietiekami reprezentatīvi, lai noteiktu, vai *TikTok* ir svarīga vārteja.
- 274 Proti, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 77. punkta, *TikTok* “reģistrētie komerciālie lietotāji” ir tie, kuriem minētajā platformā ir “reģistrēti komerciālie konti”. Tātad šis jēdziens ir attiecināms tikai uz uzņēmumiem, kuri ir reģistrējušies kā “uzņēmums” *TikTok*, citastarp norādījuši savu kontaktinformāciju un darbības licences numuru.
- 275 Apstrīdētā lēmuma 83.–87. punktā Komisija izskaidroja iemeslus, kuru dēļ tās ieskatā “reģistrēto komerciālo lietotāju” skaita ņemšana vērā nav uzticama metode, lai noteiktu sociālā tīkla *TikTok* komerciālo lietotāju skaitu saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, [jo] tas rada situāciju, kurā pēdējo minēto lietotāju skaits tiek novērtēts būtiski par zemu. It īpaši tā norādīja, ka iespēja reģistrēties kā “reģistrētam komerciālajam lietotājam” ir ieviesta tikai 2022. gadā un ierobežotā skaitā dalībvalstu un ka šāda reģistrācija nav obligāta.
- 276 Šī iemesla dēļ, lai noteiktu *TikTok* lietotāju skaitu saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Komisija balstījās nevis uz “reģistrēto komerciālo lietotāju” skaitu, bet izmantoja citu kritēriju, proti, pašidentificētu komerciālo kontu skaitu Savienībā. Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 78. un 79. punktā iekļautās 2. un 3. tabulas izriet, ka *TikTok* pastāv ļoti būtiskas atšķirības starp “reģistrēto komerciālo lietotāju” skaitu un pašidentificētu komerciālo kontu skaitu Savienībā. Piemēram, 2022. gadā pašidentificētu komerciālo kontu skaits Savienībā *TikTok* bija [$> 10\,000$], savukārt “reģistrēto komerciālo lietotāju” skaits bija [$> 10\,000$].
- 277 Tomēr šajā prasībā prasītāja neapstrīd metodi, kuru apstrīdētajā lēmumā izmantoja Komisija, lai noteiktu *TikTok* komerciālo lietotāju skaitu saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, it īpaši minētā lēmuma 83.–87. apsvērumā ietverto vērtējumu.
- 278 No tā izriet, ka prasītājas izvirzītie argumenti un sniegtie dati attiecībā uz visiem *TikTok* komerciālajiem lietotājiem nav pietiekami reprezentatīvi, kā pamatoti norādīja Komisija.
- 279 Ceturtkārt, apstrīdētā lēmuma 151. punktā Komisija norādīja – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka nav atbilstoši salīdzināt datus par *ByteDance* tiešsaistes reklāmu ar datiem par *Alphabet*, *Meta* un *Amazon*, jo salīdzinājumā ar *TikTok* pēdējie minētie uzņēmumi sniedz plašāku reklāmas izvietojšanas pakalpojumu klāstu.
- 280 Turklāt jākonstatē, ka prasītājas sniegtie dati par tiešsaistes reklāmu, pat pieņemot, ka tie ir pietiekami reprezentatīvi, neapstiprina tās argumentu, saskaņā ar kuru *TikTok* nav svarīga vārteja. Tādējādi, piemēram, šajā platformā gūtā *ARPU* līmenis, šķiet, ir augsts absolūtā izteiksmē un jau ir sasniedzis gandrīz [konfidenciāli] no *Instagram* līmeņa.

- 281 No tā izriet, ka Komisija, nepieļaudama kļūdu, varēja secināt, ka argumenti un pierādījumi attiecībā uz ieņēmumiem no reklāmas un ar to saistītiem izdevumiem, *ARPU* un *TikTok* “reģistrēto komerciālo lietotāju” it kā ierobežoto mijiedarbību nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 282 Šādos apstākļos Komisijas pieļautā kļūda, kas ir konstatēta šā sprieduma 263. punktā, neietekmē apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.
- 283 Tādējādi pirmā pamata trešās daļas ceturtais iebildums jānoraida kā nepamatots.
- 284 Turklāt attiecībā uz jautājumu par Komisijas faktiski pieprasīto pierādījumu līmeni, kad tā izvērtēja prasītājas iesniegtos argumentus un pierādījumus, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu (skat. šā sprieduma 72. punktu), no visa iepriekš minētā, it īpaši no šā sprieduma 119.–283. punkta, izriet, ka Komisijas vērtējumā nekas neliecina par to, ka tā faktiski noteica augstāku pierādījumu līmeni nekā DTA 3. panta 5. punktā paredzētais. Komisija noraidīja prasītājas argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nav atbilstoši vai arī ka tie nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 285 Tādējādi, ņemot vērā šā sprieduma 59.–72. punktā izklāstītos apsvērumus, arī pirmā pamata pirmās daļas otrais iebildums, ar kuru prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētajā lēmumā tā esot noteikusi pārāk augstu pierādījumu līmeni, pieprasot “pārlicinošus” pierādījumus, jānoraida kā nepamatots.

6. Par pieņēmuma, ka “ByteDance” bija ietekmīgs un noturīgs stāvoklis, atspēkojumu (pirmā pamata ceturtnā daļa)

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 286 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 155.–160. punktā Komisija esot pārkāpusi DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. panta 5. punktu, noraidīdama prasītājas argumentus, kas iesniegti, lai pierādītu, ka tai nebija ietekmīga un noturīga stāvokļa.
- 287 Prasītāja būtībā apgalvo, ka *ByteDance* stāvokli esot veiksmīgi apstrīdējuši tādi konkurenti kā *Meta* un *Alphabet*, kuri sāka sniegt jaunus pakalpojumus, proti, attiecīgi *Reels* un *Shorts*, atdarinot *TikTok* galvenās iezīmes, t.i., īsu video formātu, un kuri ir piedzīvojuši strauju izaugsmi, kaitējot *TikTok*. Tāpat tā norāda, ka *TikTok* abonēšanas pārtraukšanas rādītāji, proti, to reklāmdevēju un galalietotāju skaits, kas pameta *TikTok* par labu citām platformām, ir ievērojami. Tādējādi tā apgalvo, ka *ByteDance* esot nevis vārtzinis, bet jaunienācēja tirgū, jo, pēc tās domām, šie divi jēdzieni izslēdz viens otru.
- 288 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju, būtībā pārņemot apstrīdētā lēmuma 155.–160. punktā ietvertoto pamatojumu, kura saturs tiks atgādināts turpinājumā.

b) Apstrīdētais lēmums

- 289 Apstrīdētā lēmuma 155.–160. punktā Komisija noraidīja argumentus un pierādījumus, kurus iesniedza prasītāja, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, ka tai esot ietekmīgs un noturīgs stāvoklis.

- 290 Apstrīdētā lēmuma 156. punktā Komisija norādīja: uzsverot, ka *TikTok* stāvoklis neesot “neapstrīdams”, prasītāja mēģināja ieviest nosacījumu, kas pārsniedz prasību, ka attiecīgā uzņēmuma stāvoklim jābūt ietekmīgam un noturīgam, kā tas it īpaši ir tad, ja sāncensība ir ierobežota.
- 291 Apstrīdētā lēmuma 157. un 158. punktā Komisija konstatēja, ka jebkurā gadījumā saskaņā ar DTA 21. apsvērumu sāncensība var būt ierobežota, ja minētais uzņēmums vismaz trīs dalībvalstīs vismaz trīs gadu laikposmā ir sniedzis PPP lielam skaitam komerciālo lietotāju un galalietotāju, kā tas ir šajā lietā. Turklāt tā piebilda, ka *TikTok* ievērojamais mērogs un izaugsme komerciālo lietotāju un galalietotāju skaita ziņā iepriekšējos gados, ņemot vērā to straujo pieaugumu, apstiprina, ka *ByteDance* ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis. Pēc tās domām, no tā izriet, ka prasītājas argumenti par *TikTok* abonēšanas pārtraukšanas rādītājiem neliek acīmredzami apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 292 Apstrīdētā lēmuma 159. un 160. punktā Komisija paskaidroja, ka DTA nekas nenorāda, ka uzņēmums nevar būt vienlaikus jaunienācējs tirgū un vārtzinis, un tas, ka daži *ByteDance* konkurenti, tādi kā *Meta* un *Alphabet*, ir atdarinājuši noteiktus *TikTok* produktus, digitālajos tirgos nav nekas neparasts, un tādējādi tas pats par sevi neliek apšaubīt DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.

c) *Vispārējās tiesas vērtējums*

- 293 DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēti divi alternatīvi kritēriji, lai uzņēmumam varētu noteikt vārtziņa statusu, proti, tam ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis savu darbību jomā vai ir paredzams, ka tuvākajā nākotnē tam būs šāds stāvoklis.
- 294 Šajā lietā – kā atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu apstiprināja Komisija – no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Komisija uzskatīja, ka *ByteDance* ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis savu darbību jomā un ka tādējādi DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmais kritērijs ir izpildīts.
- 295 Turklāt jākonstatē, ka, lai gan DTA nav definēts jēdziens “ietekmīgs un noturīgs stāvoklis”, tajā ir elementi, kas ļauj noteikt tā robežas.
- 296 Šajā ziņā no DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta c) apakšpunkta, lasot tos kopsakarā ar DTA 21. apsvērumu, izriet, ka uzņēmuma stāvokli tiek uzskatīts par “ietekmīgu un noturīgu”, lai arī sāncensība attiecībā uz šo stāvokli ir ierobežota. Tā tas varētu būt gadījumā, kad minētais uzņēmums vismaz trīs dalībvalstīs vismaz trīs gadu laikposmā ir sniedzis PPP lielam skaitam komerciālo lietotāju un galalietotāju.
- 297 Tādējādi jēdziena “ietekmīgs un noturīgs stāvoklis” mērķis ir aptvert attiecīgā uzņēmuma stāvokļa vājo sāncensību, kā arī šī stāvokļa stabilitāti laikā.
- 298 Turklāt jēdziens “ietekmīgs un noturīgs stāvoklis”, kāds ir vārtzinim, ne vienmēr pārklājas ar jēdzienu “dominējošs stāvoklis” LESD 102. panta izpratnē. To apliecina fakts, ka Savienības likumdevējs apzināti ir izvēlējies lietot jaunu jēdzienu, kas nav “dominējoša stāvokļa” jēdziens, un DTA piemērojamības personām jomā ietvert vārtziņus, kuriem ne vienmēr ir dominējošs stāvoklis konkurences tiesību izpratnē, kā izriet no DTA 5. apsvēruma, kas atgādināts šā sprieduma 19. punktā.
- 299 Prasītājas argumenti ir jāizskata, ņemot vērā šos apsvērumus.

- 300 Pirmām kārtām, Komisija apstrīdētā lēmuma 156. punktā pamatoti uzskatīja, ka DTA neprasa, lai attiecīgā uzņēmuma stāvoklis būtu “neapstrīdams”. Proti, kā norādīts šā sprieduma 296. punktā, jēdziens “ietekmīgs un noturīgs stāvoklis” tostarp nozīmē, ka sāncensība attiecībā uz tā uzņēmuma stāvokli, kas sniedz PPP, ir ierobežota. Tādējādi šis jēdziens neizslēdz zināmu sāncensības pakāpi.
- 301 Otrām kārtām, Komisija nav pieļāvusi kļūdu, apstrīdētā lēmuma 157. un 158. punktā noraidīdama prasītājas argumentu par *TikTok* abonēšanas pārtraukšanas rādītājiem, ņemot vērā ļoti lielo *TikTok* galalietotāju un komerciālo lietotāju, skaitu, mērogu un stabilu būtisku pieaugumu iepriekšējos gados.
- 302 Lai gan, kā izriet no prasītājas iesniegtajiem datiem, ir taisnība, ka daži *TikTok* reklāmdevēji un galalietotāji pārtrauca šīs platformas “abonēšanu”, tomēr tajā pašā laikā daudzi ir “kļuvuši par [tās] abonentiem”. To apliecina apstākļi, ka laikposmā no 2021. līdz 2022. gadam gan *TikTok* ieņēmumi, gan galalietotāju skaits turpināja palielināties, un tas notika eksponenciāli (skat. šā sprieduma 33., 84. un 107. punktu). Tādējādi šķiet, ka to reklāmdevēju un galalietotāju skaitu, kas pārtrauca abonēšanu, kompensēja vai pat pārsniedza jauni reklāmdevēji un galalietotāji, kuri tajā pašā laikposmā pievienojās *TikTok*, un tas drīzāk pierāda, ka *ByteDance* stāvoklis ir ietekmīgs un noturīgs.
- 303 Trešām kārtām, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru konkrēti ar *TikTok* konkurējoši pakalpojumi, it īpaši *Meta Reels* un *Alphabet Shorts*, atdarinot dažas *TikTok* iezīmes un to lietotāju skaits esot stabili būtiski palielinājies, pārsniedzot pat *TikTok* lietotāju skaitu, jānorāda sekojošais.
- 304 Pirmkārt, kā atgādināts šā sprieduma 301. punktā, apstrīdētā lēmuma 158. punktā Komisija uzsvēra *TikTok* stabilo būtisko izaugsmi un minētā lēmuma 160. apsvērumā norādīja, ka digitālajos tirgos nav nekas neparasts, ka dažas veiksmīgas pakalpojuma iezīmes drīz vien tiek atdarinātas citos pakalpojumos.
- 305 Uz šī pamata Komisija varēja pamatoti uzskatīt: tas, ka dažas citas vārtziņu platformas varēja piedāvāt pakalpojumus, atdarinot dažas *TikTok* iezīmes, un ka tie strauji attīstījās, nenozīmē, ka *ByteDance* stāvoklis nebija ietekmīgs un noturīgs, jo neatkarīgi no iepriekš minētajiem apstākļiem *ByteDance* turpināja piedzīvot izaugsmi.
- 306 Otrkārt, jānorāda, ka prasītājas argumenta pamatā ir tas, ka citi vārtziņi tajā pašā PPP kategorijā, proti, *Meta* un *Alphabet*, apstrīdēja *ByteDance* stāvokli – tas prasītājas ieskatā pierādot, ka šis stāvoklis nebija ietekmīgs un noturīgs.
- 307 Tomēr DTA mērķis ir nodrošināt, lai vārtziņu stāvoklis būtu sāncensīgs ne tikai ar citiem vārtziņiem, bet arī vai it īpaši ar citiem operatoriem, kuri nav attiecīgā PPP vārtziņi.
- 308 Proti, saskaņā ar DTA 1. panta 1. punktu tās mērķis ir veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, paredzot saskaņotus noteikumus, kas visiem uzņēmumiem nodrošina sāncensīgus un godīgus digitālās nozares tirgus visā Savienībā jomās, kurās darbojas vārtziņi, un tādējādi sniedzot labumu komerciāliem lietotājiem un galalietotājiem.
- 309 Šajā ziņā DTA 32. apsvērumā ir precizēts, ka sāncensībai būtu jābūt saistītai ar uzņēmumu spēju efektīvi pārvarēt šķēršļus ienākšanai tirgū un paplašināšanai un mest izaicinājumu vārtzinim attiecībā uz tā produktu un pakalpojumu priekšrocībām. Atsaucoties uz šķēršļiem ienākšanai tirgū un darbības paplašināšanai, kā arī uzņēmumu spēju konkurēt ar vārtzini, šajā apsvērumā ir

noteikts, ka sāncensības jēdziens galvenokārt attiecas uz uzņēmumu, kas nav attiecīgā PPP vārtziņi, spēju konkurēt ar vārtziņiem, pamatojoties uz to produktu un pakalpojumu priekšrocībām.

- 310 Turklāt saskaņā ar DTA 32. apsvērumu sāncensība attiecībā uz pakalpojumiem digitālajā nozarē var tikt ierobežota arī tad, ja kādam PPP ir vairāk nekā viens vārtzinis. No tā netieši, bet noteikti izriet, ka tad, ja starp vairākiem vārtziņiem attiecībā uz PPP var pastāvēt zināma konkurence, tas nenozīmē, ka sāncensība attiecībā uz minēto PPP nav ierobežota.
- 311 Tādējādi iepriekš minētie prasītājas argumenti, ciktāl tie attiecas uz to, ka *ByteDance* stāvokli esot apstrīdējuši citi vārtziņi, nevar būt pamats secinājumam, ka sāncensība attiecībā uz pēdējās minētās stāvokli nav ierobežota DTA vajadzībām un ka šī iemesla dēļ minētais stāvoklis nav ietekmīgs un noturīgs.
- 312 Tiesas sēdē prasītāja arī apgalvoja, ka *ByteDance* stāvokli esot apstrīdējuši arī citi uzņēmumi, kas nav vārtziņi. Šajā ziņā tā atsauca uz prasības pieteikuma 125. punktā iekļauto 6. tabulu.
- 313 Tomēr, tā kā prasības pieteikuma 125. punktā iekļautā 6. tabula nebija iesniegta administratīvā procesa laikā, tā jānoraida kā nepieņemama šā sprieduma 232.–237. punktā izklāstīto iemeslu dēļ. Daļa no šajā tabulā ietvertajiem datiem ir iekļauti citā tabulā paziņojuma daļā, kas attiecas uz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, lai pamatotu prasītājas argumentu, ka *TikTok* bija daudz konkurentu. Turklāt uz šo argumentāciju Komisija atbildēja apstrīdētā lēmuma 150.–154. punktā saistībā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kurus prasītāja nav apstrīdējusi. Tomēr administratīvā procesa laikā prasītāja nebalstījās uz šo citu tabulu, lai apgalvotu, ka *ByteDance* neesot ietekmīga un noturīga stāvokļa DTA 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Jāatgādina, kā norādīts šā sprieduma 233. punktā, ka saskaņā ar Īstenošanas regulas 2023/814 2. panta 3. punktu attiecīgajam uzņēmumam sava paziņojuma pielikumā jāsniedz savi argumenti, skaidri norādot, uz kuru no trim DTA 3. panta 1. punktā minētajām kumulatīvajām prasībām tā argumenti attiecas, un par katru argumentu jāpaskaidro, kāpēc, neraugoties uz to, ka tas atbilst attiecīgajai DTA 3. panta 2. punktā noteiktajai robežvērtībai, attiecīgais PPP izņēmuma kārtā minētajai prasībai neatbilst.
- 314 Turklāt jebkurā gadījumā šis arguments nav pietiekami pamatots. Prasības pieteikuma 125. punktā iekļautajā 6. tabulā ir tikai norādīts gads, kurā kļuva pieejams *TikTok* atdarinošais pakalpojums, nesniedzot nekādu konkrētu informāciju par šo pakalpojumu mērogu vai arī citu atbilstošu informāciju.
- 315 Ceturtām kārtām, prasītāja apraksta *ByteDance* stāvokli kā tādu, kas raksturīgs “jaunienācējai tirgū”, kura apstrīd vārtziņa stāvokli, un uzskata, ka šis jēdziens un jēdziens “vārtzinis” savstarpēji izslēdzot viens otru – pretēji tam, ko Komisija norādīja apstrīdētā lēmuma 159. punktā.
- 316 Šajā ziņā tikai jānorāda, ka, lai gan 2018. gadā *TikTok* bija jaunienācēja iekšējā tirgū, kuras mērķis bija apstrīdēt tādu vispārārzītu operatoru kā *Meta* un *Alphabet* stāvokli, tomēr pēc tam tās stāvoklis nostiprinājās; ļoti drīz tā ievērojami pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības un baudīja eksponenciālu pieaugumu gan ienākumu, gan lietotāju skaita ziņā, tādējādi, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 159. punkta – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, *TikTok* relatīvais mērogs sasniedza pusi no *Facebook* un *Instagram* lieluma, un tās tomēr iekšējā tirgū jau bija pārstāvētas ilgu laiku.

- 317 Šie apstākļi ilustrē apstākli, ka uzņēmums, kurš sākotnēji bija jaunienācējs iekšējā tirgū un kura mērķis bija apstrīdēt vārtziņu stāvokli, vēlāk pats var kļūt par vārtzini.
- 318 Visbeidzot prasītāja pārmet Komisijai, ka tā neesot izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ *TikTok* lietotāju skaits pierāda, ka *ByteDance* stāvoklis ir noturīgs, lai gan tai nebija ekosistēmas un piesaistes efekta.
- 319 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka prasītājas argumentus par ekosistēmas vai piesaistes efekta neesamību Komisija izskatīja un pamatoti noraidīja apstrīdētā lēmuma daļā, kas attiecas uz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu (skat. šā sprieduma 121.–215. punktu).
- 320 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, jānoraida prasītājas argumenti, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.

7. Par prasītājas “papildu” argumentu noraidīšanu (pirmā pamata pirmās daļas pirmais iebildums)

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 321 Kā norādīts šā sprieduma 52.–56. punktā, prasītāja, kā tā precizēja tiesas sēdē, apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 161. punktā Komisija esot kļūdaini noraidījusi tās “papildu” argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar kvantitatīvajiem kritērijiem DTA 23. apsvēruma izpratnē.
- 322 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

b) Vispārējās tiesas vērtējums

- 323 Jānorāda, ka prasītāja pēc tam, kad tā bija iesniegusi visus savus argumentus un pierādījumus, lai atspēkotu katru no trim DTA 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņēmumiem, jaunā paziņojuma daļā ar “Noteikšana, kas ir pretrunā [DTA] politiskajiem mērķiem” izvirzīja “papildu” argumentus, ar kuriem tā būtībā apgalvoja, ka vārtziņa statusa noteikšana *ByteDance* esot pretrunā DTA izvirzītajiem mērķiem.
- 324 It īpaši, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 5.1.3.1.4. punkta, kā arī no prasītājas 2023. gada 2. augusta vēstules (skat. šā sprieduma 6. punktu), izvirzot “papildu” argumentus, prasītāja būtībā apgalvoja, pirmkārt, ka ar DTA piemērošanu tādiem jaunienācējiem tirgū kā *TikTok* jāļauj konkurēt ar vispāratzītām platformām; otrkārt, ar vārtziņa statusa noteikšanu *ByteDance* esot radītas ievērojamas atbilstības nodrošināšanas izmaksas jaunienācējam tirgū, kas jau ir [konfidenciāli], un ierobežota tās spēja ienākt jaunos tirgos; treškārt, Komisija esot nepareizi piemērojusi DTA 3. panta 5. punktā paredzētās materiālās un procesuālās tiesību normas, jo vispirms šo tiesību normu, kā arī DTA 23. apsvērumu tā interpretēja pārāk šauri, tādējādi “pieņēmumu atspēkošanas procesam” atņemot tā mērķi novērst “viltus pozitīvus rezultātus”, turpinājumā tā esot neesot ņēmusi vērā apstākļus, kādos *TikTok* darbojās, neinformējot to par apstākļiem, kas esot uzskatāmi par būtiskiem, atņemdamā minētajam procesam tā mērķi, pārkāpjot tās tiesības, un – visbeidzot – tā esot pārkāpusi samērīguma un labas pārvaldības principus, jo, pēc tās domām, tai esot bijis jāsāk tirgus izpēte saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta trešo daļu un 17. panta 3. punktu.

- 325 Komisija apstrīdētā lēmuma 161. punktā noraidīja “papildu” argumentus, pamatojoties uz to, ka tie nav tieši saistīti ar DTA 3. panta 2. punktā noteiktajām kvantitatīvajām robežvērtībām DTA 23. apsvēruma izpratnē.
- 326 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītājas “papildu” argumentu mērķis nav konkrēti un īpaši atspēkot vienu no trim DTA 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņēmumiem, bet gan tie ir vispārīgi apgalvojumi par DTA izvirzītajiem mērķiem un DTA 3. panta 5. punkta priekšmetu un šīs iepriekš minētās tiesību normas lietderīgo iedarbību.
- 327 Tāpēc Komisija, nepieļaudama kļūdu, konstatēja, ka tie tieši neattiecas uz minētajiem pieņēmumiem un ka līdz ar to šī iemesla dēļ tie ir jānoraida.
- 328 Tādējādi, ņemot vērā šā sprieduma 39.–56. punktā izklāstītos apsvērumus, pirmā pamata pirmās daļas pirmais iebildums jānoraida kā nepamatots.

8. Par prasītājas iesniegto pierādījumu vispārēju vērtējumu (pirmā pamata piektā daļa)

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 329 Prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā esot izmantojusi fragmentāru un sadrumstalotu pieeju, visaptveroši neizvērtējot tās pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus. Pēc tās domām, šie pierādījumi, aplūkojot tos kopumā, pierāda, ka tā neesot vārtzinis, vai vismaz Komisijai esot bijis jāuzsāk tirgus izpēte, lai noteiktu, vai tas tā bija.
- 330 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

b) Vispārējās tiesas vērtējums

- 331 Apstrīdētajā lēmumā Komisija noraidīja visus prasītājas argumentus un pierādījumus, kas iesniegti attiecībā uz katru no DTA 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņēmumiem, un secināja, ka tie nav pietiekami pamatoti, lai tos acīmredzami apšaubītu, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 120., 125. un 155. punkta.
- 332 Pēc tam apstrīdētā lēmuma 163. punktā Komisija secināja, ka minētā lēmuma 120.–162. punktā izklāstīto iemeslu dēļ prasītājas iesniegtie argumenti nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus.
- 333 No tā izriet, ka, noraidot katru no prasītājas izvirzītajiem argumentiem, Komisija uzskatīja, ka, aplūkojot tos atsevišķi vai kopumā saistībā ar katru no DTA 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņēmumiem, tie nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu šos pieņēmumus.
- 334 Prasītāja, atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 130. un 135. punktu, kuros Komisija uzsvēra, ka ekosistēmas esamība nav obligāts nosacījums, lai noteiktu vārtziņa statusu, un ka daudzviesošanas esamība pati par sevi neliecina, ka attiecīgais PPP nav svarīga vārteja, pārmet Komisijai, ka tā neesot visaptveroši izvērtējusi minētos argumentus.

- 335 Tomēr Komisija nenoraidīja prasītājas argumentus par ekosistēmas trūkumu un daudzviesošanas esamību tikai tā iemesla dēļ, ka ekosistēmas esamība nav obligāts nosacījums, lai noteiktu vērtziņa statusu, un ka daudzviesošanas esamība pati par sevi neliecina, ka attiecīgais PPP nav svarīga vārteja. Tā noraidīja šos argumentus, pamatojoties arī uz citiem apstrīdētā lēmuma 127.–142. punktā izklāstītajiem iemesliem, kas it īpaši izvirzīti tāpēc, ka tie nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu, kā izriet no šā sprieduma 121.–215. punkta.
- 336 Prasītāja nav iesniegusi nevienu konkrētu argumentu, kas varētu pierādīt, ka Komisijas secinājums būtu bijis citāds, ja tā būtu izvērtējusi tās argumentus un pierādījumus kopumā.
- 337 Tādējādi pirmā pamata piektā daļa jānoraida kā nepamatota.

B. Par otro pamatu – tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 338 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. pantu, jo apstrīdētajā lēmumā tā esot balstījusies uz faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, par kuriem tā neesot varējusi sniegt apsvērumus administratīvā procesa laikā. Tā uzskata, ka šie apstākļi esot būtiski, lai Komisija atbildētu uz tās argumentiem, kas iesniegti DTA 3. panta 2. punktā izklāstīto pieņēmumu atspēkojumam.
- 339 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

2. Vispārējās tiesas vērtējums

- 340 DTA 34. panta “Tiesības tikt uzklautam un piekļūt lietai” 1. punktā Komisijai saskaņā ar DTA 8. pantu, 9. panta 1. punktu, 10. panta 1. punktu, 17., 18., 24., 25., 29. un 30. pantu un 31. panta 2. punktu pirms lēmuma pieņemšanas it īpaši ir noteikts pienākums dot attiecīgajam uzņēmumam iespēju paust savu viedokli par Komisijas sākotnējiem konstatējumiem.
- 341 Tā kā saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta otro daļu pieņemtie lēmumi, proti, lēmumi, ar kuriem Komisija nosaka uzņēmumam vērtziņa statusu un noraida tā argumentus, kas iesniegti, lai apšaubītu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, nesākot tirgus izpēti, neesot minēti DTA 34. panta 1. punkta formulējumā, jānorāda, ka šajā lietā šī tiesību norma nav piemērojama.
- 342 Ņemot to vērā, DTA 34. panta 4. punktā ir paredzēts, ka visās procedūrās pilnībā ņem vērā attiecīgo vērtziņu, uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību tiesības uz aizstāvību. DTA 109. apsvērumā it īpaši ir noteikts, ka DTA atbilst pamattiesībām un principiem, kas ir atzīti Hartā, un tādējādi DTA interpretēšanā un piemērošanā būtu jāievēro minētās tiesības un principi.
- 343 Turklāt saskaņā ar judikatūru tiesības uz aizstāvību ir pamattiesības, kas ir to vispārējo tiesību principu neatņemama sastāvdaļa, kuru ievērošanu nodrošina Savienības tiesa. Šis Savienības tiesību vispārējais princips saistībā ar tiesībām uz labu pārvaldību ir nostiprināts Hartas 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un ir piemērojams, ja administrācija ir nodomājusi pieņemt personai nelabvēlīgu nolēmumu (skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Slovak Telekom /Komisija*, C-165/19 P, EU:C:2021:239, 80. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt tiesības tikt

uzklausītam ir jāievēro, pat ja piemērojamie tiesību akti skaidri neparedz šādu formalitāti (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 86. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 344 Tādējādi saskaņā ar Hartas 41. pantu ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās; tās it īpaši ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt. Saskaņā ar judikatūru minētās tiesības ikvienai personai garantē iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas atbilstoši izteikt savu viedokli lietderīgi un efektīvi (skat. spriedumu, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 345 Izskatāmajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas prasītāja tika vairākkārt uzklausīta. Tādējādi vēl pirms paziņojuma iesniegšanas prasītāja un Komisija piedalījās vismaz četrās sanāksmēs, kas notika 2022. gada 15. decembrī un 2023. gada 23. martā, 2. maijā un 13. jūnijā. Pēc paziņojuma iesniegšanas 2023. gada 3. jūlijā Komisija 2023. gada 26. jūlijā nosūtīja prasītājai provizorisko atzinumu un deva tai iespēju paust savu nostāju; prasītāja to izdarīja 2023. gada 2. augusta vēstulē. Visbeidzot 2023. gada 17. augustā notika vēl viena prasītājas un Komisijas tikšanās.
- 346 Tomēr prasītāja apgalvo, ka, neraugoties uz šo vairākkārtējo informācijas apmaiņu, tā neesot varējusi iesniegt savus apsvērumus par četriem konkrētiem faktiskiem un tiesiskiem apstākļiem, kas attiecībā uz to ir ņemti vērā apstrīdētajā lēmumā.
- 347 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka administratīvajā procesā tā neesot uzklausīta par apgalvoto “kvalitatīvo” pierādījumu izslēgšanu saskaņā ar DTA 23. apsvērumu.
- 348 Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tai bija iespēja iesniegt apsvērumus par DTA 23. apsvēruma interpretāciju. Proti, no prasītājas un Komisijas 2023. gada 17. augusta sanāksmes protokola, kuru ir sagatavojusi prasītāja, izriet, ka minētā interpretācija, kā arī šī apsvēruma saistība ar DTA 3. pantu ir tikusi apspriesta.
- 349 Katrā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai gan tiesības tikt uzklausītam attiecas uz visiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, pamatojoties uz kuriem tiek pieņemts lēmums, tās neattiecas uz galīgo nostāju, ko iestāde grasās paust (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 4. marts, *Tulliallan Burlington/EUIPO*, no C-155/18 P līdz C-158/18 P, EU:C:2020:151, 94. punkts, un 2023. gada 1. februāris, *SJ/Komisija*, T-659/20, nav publicēts, EU:T:2023:32, 11. punkts).
- 350 Otrkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka administratīvā procesa laikā tā neesot uzklausījusi prasītāju par apstrīdētā lēmuma 128. punktā pausto apgalvojumu, saskaņā ar kuru *TikTok* relatīvajam mērogam salīdzinājumā ar citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem ir izšķiroša nozīme vērtziņa statusa noteikšanai.
- 351 Šajā ziņā vispirms jāprecizē, ka apstrīdētā lēmuma 128. punktā Komisija neuzskatīja, ka *TikTok* relatīvajam mērogam salīdzinājumā ar citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem ir “izšķiroša nozīme vērtziņa statusa noteikšanai”, kā apgalvo prasītāja, bet tā vienīgi uzsvēra, ka šajā lietā “atbilstošais salīdzinājums ir salīdzinājums starp *ByteDance* tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma *TikTok* mērogu un citu līdzīgu pakalpojumu sniedzēju mērogu neatkarīgi no to

tiešsaistes reklāmas darbību mēroga”. Turklāt no DTA 23. apsvēruma formulējuma izriet, ka it īpaši jāņem vērā tas, cik svarīgs ir [attiecīgā] uzņēmuma [PPP], ņemot vērā attiecīgā [PPP] darbību vispārējo mērogu”, atgādinot, kā norādīts šā sprieduma 348. punktā, ka prasītājam pirms minētā lēmuma pieņemšanas bija iespēja iesniegt apsvērumus par šī apsvēruma interpretāciju.

- 352 Jebkurā gadījumā jānorāda, ka administratīvā procesa laikā jautājums par *TikTok* relatīvo mērogu salīdzinājumā ar citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem ir ticis apspriests. Proti, Komisija provizoriskajā atzinumā precizēja, ka prasītājas apgalvojumā, ka *TikTok* tiešsaistes sociālo tīklu jomā esot jāsaskaras ar daudziem konkurentiem, netika ņemts vērā *TikTok* ievērojamais mērogs, tostarp salīdzinājumā ar citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, jo *TikTok* Savienībā atbilst aptuveni pusei no *Facebook* un *Instagram* lieluma, un tas liecinot, ka *TikTok* mērogs nav nenozīmīgs. Prasītāja uz šo apsvērumu atbildēja citastarp 2023. gada 2. augusta vēstules 32. un 42. punktā.
- 353 Treškārt, savukārt jākonstatē, kā apgalvo prasītāja un ko Komisija nopietni neapstrīd, ka prasītājam nebija iespējas administratīvā procesa laikā iesniegt apsvērumus par Komisijas apstrīdētā lēmuma 132. punktā iekļauto konstatējumu, ka *ByteDance* ir pašai sava ekosistēma, tādējādi tās tiesības tikt uzklautai tika pārkāptas. Lai gan lietas dalībnieki apsprieda jautājumus par ekosistēmas neesamību un tās ietekmi uz vārziņa statusa noteikšanu *ByteDance*, Komisija nebija informējusi prasītāju par savu viedokli, saskaņā ar kuru *ByteDance* faktiski ir ekosistēma.
- 354 Tomēr Komisija apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 132. punktā ietvertais konstatējums nebija noteicošais, bet gan sekundārs tā sistēmā, un ka prasītāja nav pierādījusi, ka konstatētā pārkāpuma neesamības gadījumā tā būtu varējusi labāk aizstāvēties.
- 355 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību tikt uzklautam pārkāpums nenozīmē automatisku apstrīdētā akta atcelšanu. Prasītājam nav jāpierāda, ka Komisijas lēmums būtu bijis citāds, ja nebūtu attiecīgā procesuālā pārkāpuma, bet tai tikai jāpierāda, ka šāda hipotēze nav pilnībā izslēgta, jo tā būtu varējusi labāk aizstāvēties, ja šāda pārkāpuma nebūtu bijis (skat. spriedumu, 2022. gada 5. maijs, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija*, C-718/20 P, EU:C:2022:362, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 356 Šajā lietā Komisija noraidīja prasītājas argumentus par apgalvoto ekosistēmas neesamību vairāku iemeslu dēļ, kas, izņemot apstrīdētā lēmuma 132. punktu, ir balstīti uz prasītājam vislabvēlīgāko pieņēmumu, proti, ka *ByteDance* nav ekosistēmas. Kā izriet no šā sprieduma 121.–162. punkta, šie citi iemesli paši par sevi un neatkarīgi no minētajā 132. apsvērumā izdarītā konstatējuma ir pietiekami, lai pamatotu Komisijas secinājumu, ka minētie argumenti nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieņēmumu.
- 357 Šajos apstākļos prasītāja nav pierādījusi, ka konstatētā pārkāpuma neesamības gadījumā nebija pilnībā izslēgts, ka Komisijas lēmums būtu bijis citāds.
- 358 Visbeidzot, ceturtkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka administratīvā procesa laikā tā neesot uzklājusi prasītāju par apstrīdētā lēmuma 54. un 141. punktā minētajiem konstatējumiem, ka *TikTok* tiek izmantota intensīvāk nekā citas tiešsaistes sociālās tīklošanās platformas.
- 359 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 54. punkts ir daļa no minētā lēmuma 5.1.1. punkta “PPP klasifikācija un noteikšana” (šī lēmuma 25.–66. punkts), kurā Komisija izklāstīja iemeslus, kuru dēļ *TikTok* ir uzskatāma par tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu DTA 2. panta 7. punkta izpratnē.

- 360 Tomēr, ņemot vērā, ka šajā prasībā prasītāja neapstrīd *TikTok* kvalificēšanu par tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu, tās arguments par tās tiesību tikt uzklautai saistībā ar Komisijas vērtējumu apstrīdētā lēmuma 54. punktā apgalvoto pārkāpumu jānoraida kā neefektīvs.
- 361 Otrkārt, attiecībā uz apstrīdētā lēmuma 141. punktu Komisija neapstrīd, ka tā nav uzklaujusi prasītāju tieši jautājumā par *TikTok* izmantošanas intensitāti, bet apgalvo, ka minētā lēmuma struktūrā šis aspekts ir tikai sekundārs un ka prasītāja nav pierādījusi, ka tad, ja tā tiktu uzklauta, tā būtu varējusi labāk aizstāvēties.
- 362 Apstrīdētā lēmuma 141. punktā Komisija konstatēja, ka datiem, kurus prasītāja ir iesniegusi, lai pierādītu, ka *TikTok* lietotāji daudz biežāk izvēlējas daudzviesošanu nekā *Facebook* un *Instagram* lietotāji, ir ierobežots pierādījuma spēks, jo *Facebook* un *Instagram* darbojās Savienībā pirms *TikTok* darbības sākšanas un to galalietotāju bāze bija lielāka nekā *TikTok*. Tā piebilda, ka “turklāt” šie dati neatspoguļo šo dažādu platformu izmantošanas intensitāti. Attiecībā uz šo pēdējo aspektu Komisija norādīja, ka vairākkārt ir konstatēts, ka *TikTok* ir ievērojami augstāka mijiesaistes pakāpe nekā citiem tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem, ka galalietotāji, it īpaši gados jauni galalietotāji, pavada daudz vairāk laika, izmantojot *TikTok* nekā citus tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumus. Lai pamatotu šos apgalvojumus, Komisija atsauca uz diviem tiešsaistē publicētajiem rakstiem, kas minēti šī lēmuma 152. un 153. zemsvītras piezīmē.
- 363 Tādējādi, pirmkārt, no apstrīdētā lēmuma 141. punkta satura izriet, ka Komisija skatījumā prasītājas argumenta par daudzviesošanu pamatojumam iesniegto datu pierādījuma spēks attiecas vienīgi uz to, ka *Facebook* un *Instagram* darbojās Savienībā pirms *TikTok* darbības sākšanas un tām jau bija lielāks galalietotāju skaits. Tāpēc iemeslam, kura pamatā ir tas, ka tie neatspoguļo dažādu tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu platformu izmantošanas intensitāti, ir papildu raksturs, kas liecina par minēto datu zemo pierādījuma spēku, kā apliecina vārda “turklāt” lietošana.
- 364 Turklāt apstrīdētā lēmuma 141. punkta beigās kritizētā daļa ir tikai viens no iemesliem, kas ļāva Komisijai noraidīt prasītājas argumentus par tās lietotāju daudzviesošanu.
- 365 Otrkārt, atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdotajiem jautājumiem, vai šajā prasībā tā ir apšaubījusi apstrīdētā lēmuma 141. punkta beigu daļā iekļauto konstatējumu attiecībā uz izmantošanas intensitāti būtību un vai tā būtu varējusi labāk aizstāvēties apgalvotā pārkāpuma neesamības gadījumā, prasītāja ir sniegusi apstiprinošu atbildi. Šajā ziņā tā atsauca uz saviem prasības pieteikumā izvirzītajiem argumentiem attiecībā uz reklāmdevēju reklāmas izdevumiem un komerciālo lietotāju izdevumiem *TikTok*, kas liecinot, ka šo divu lietotāju kategoriju mijiedarbības līmenis ir zems. Tomēr minētais punkts attiecas uz galalietotāju, nevis reklāmdevēju vai komerciālo lietotāju izmantošanas intensitāti.
- 366 Prasītāja atbildē atsauca arī uz savu prasības pieteikumā izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru *TikTok* tiek maz vai netiek izmantots kā “sociālais tīkls”, savukārt Komisija apstrīdētajā lēmumā esot balstījusies uz datiem attiecībā uz laiku, ko lietotāji pavada *TikTok*, pasīvi skatoties video, nevis iesaistoties tiešsaistes sociālajā tīklā. Tā uzskata, ka video skatīšanās laiks neesot piemērots kritērijs, lai izmērītu *TikTok* lietotāju mijiedarbību ar tādiem sociālajiem tīkliem kā *Facebook*, *Instagram*, *LinkedIn* vai citiem.
- 367 Tādējādi jākonstatē, ka ne prasības pieteikumā, ne atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem prasītāja nav apšaubījusi apstrīdētā lēmuma 141. punktā minētā fakta patiesumu, ka galalietotāji, it īpaši jaunieši, pavada daudz vairāk laika *TikTok* nekā citās tiešsaistes sociālo tīklu platformās.

- 368 Proti, prasītāja vienīgi apgalvo, ka laiks, ko galalietotāji pavada *TikTok*, galvenokārt ietver video skatīšanos un ka šī iemesla dēļ tas neesot piemērots kritērijs, lai noteiktu *TikTok* kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma izmantošanas intensitāti. Tomēr, kā atgādināts šā sprieduma 193. punktā, saskaņā ar DTA 2. panta 7. punktu tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums ir platforma, kas galalietotājiem ļauj veidot sakarus un sazināties citam ar citu, kopīgot saturu un atklāt citus lietotājus un saturu ar vairāku ierīču starpniecību un it īpaši, izmantojot video. Tādējādi video atklāšana un kopīgošana varētu būt viena no būtiskajām tiešsaistes sociālās tīklošanās platformas funkcijām, līdz ar to laiks, kas pavadīts, skatoties video šādā platformā, ir atbilstošs kritērijs, lai novērtētu tās lietotāju izmantošanas intensitāti.
- 369 Turklāt apstrīdētā lēmuma 42. un 49. punktā Komisija uzskatīja, ka viena no *TikTok* būtiskajām funkcijām ir lietotāju radīto video publiskošana un ka tās funkcijas pārsniedz video kopīgošanas platformas funkcijas, tādējādi *TikTok* ir jākvalificē kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums. Tomēr prasītāja šajā prasībā neapstrīd ne minētos apsvērumus, ne *TikTok* kvalificēšanu kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu. Tādējādi, tā kā lietotāju radīto video publiskošana ir viena no būtiskajām *TikTok* kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu funkcijām, prasītāja nevar atspēkot apgalvojumu, ka laiks, kuru tās lietotāji pavada, skatoties video *TikTok*, ir atbilstošs parametrs, lai novērtētu šīs platformas izmantošanas intensitāti.
- 370 Šajos apstākļos prasītāja saskaņā ar šā sprieduma 355. punktā minēto judikatūru nav pierādījusi, ka nevar pilnībā izslēgt, ka Komisijas lēmums būtu bijis citāds, ja prasītājai būtu bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus par konstatējumiem, kas apstrīdētā lēmuma 141. punkta beigās attiecas uz *TikTok* izmantošanas intensitāti.
- 371 Tādējādi otrais pamats jānoraida kā nepamatots.

C. Par trešo pamatu – vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 372 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo apstrīdētajā lēmumā tā esot noraidījusi tās “kvalitatīvos” argumentus, lai gan citos lēmumos tā esot pieņēmusi šāda veida argumentus.
- 373 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

2. Vispārējās tiesas vērtējums

- 374 Trešajā pamatā prasītāja atsaucas uz nevienlīdzīgu attieksmi, kas izriet no Komisijas lēmumu pieņemšanas prakses.
- 375 Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 68. punktā, Komisijai ir jāveic individuāla katras lietas īpašo apstākļu analīze un tai nav saistoši agrāki lēmumi, kas attiecas uz citiem ekonomikas dalībniekiem vai citiem PPP.

- 376 Katrā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips un ir nostiprināts Hartas 20. un 21. pantā, noteic, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un dažādas situācijas savukārt nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieceja nav objektīvi pamatota (skat. spriedumu, 2022. gada 16. jūnijs, *Sony Optiarc* un *Sony Optiarc America*/Komisija, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 153. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 377 Tāpat jāatgādina, ka saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, izvērtējot argumentus, ko attiecīgais uzņēmums iesniedzis, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, jāņem vērā “apstākļ[i], kādos darbojas attiecīgais [PPP]”.
- 378 Šajā lietā pietiek konstatēt, ka Komisijas lēmumu punkti, kurus prasības pieteikumā minējusi prasītāja, attiecas uz citām PPP kategorijām, nevis uz tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumiem. Prasītāja nepaskaidro, kāda iemesla dēļ apstākļi, kādos darbojas šīs citas PPP kategorijas, būtu līdzīgi apstākļiem, kādos tiek sniegts tāds tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums kā *TikTok*.
- 379 Tādējādi trešais pamats un līdz ar to prasība kopumā jānoraida kā nepamatota.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

- 380 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 381 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Bytedance Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 17. jūlijā.

[Paraksti]